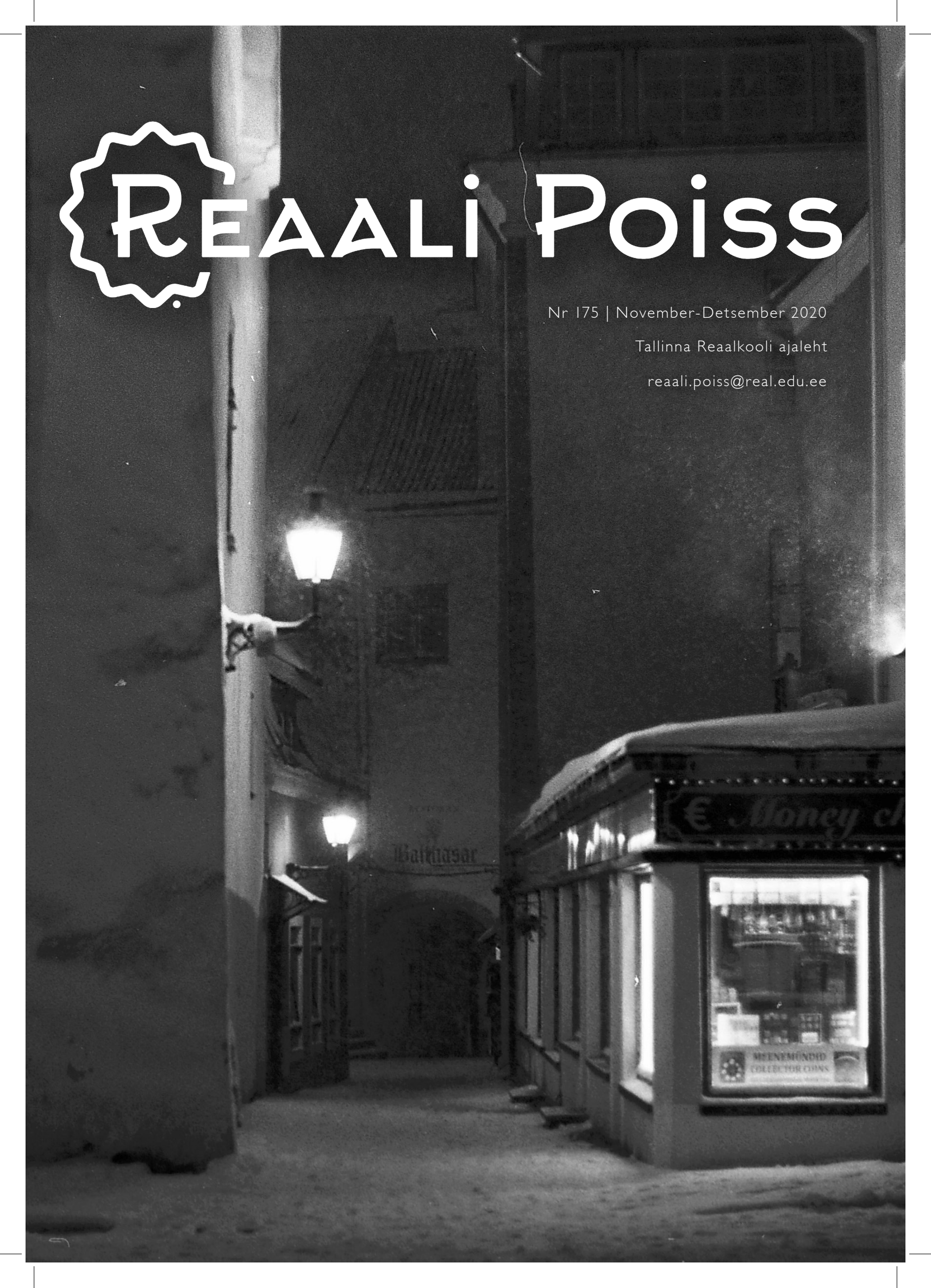

REAALI Poiss

Nr 175 | November-Detsember 2020

Tallinna Reaalkooli ajaleht

reaali.poiss@real.edu.ee

Peatoimetuse retseptisoovitus

**Peatoimetajad soovivad sinuga jagada midagi õudset.
Siin on vegansüldi retsept sinu jõululauale.**

- 1,5 l vett
- 2 väikest koorega sibulat
- 4 loorberilehte
- 1 suurem porgand
- 20 pipratera
- 20 vürtsitera
- 6 peotäit sojahelbeid + 3 spl
- sojakastet
- natuke pipart
- 1 spl köögiviljapuljongi pulbrit
- 3 tl agar-agari pulbrit
- sojakastet
- konservherneid

Pane vesi keema. Lisa keevasse vette koorega sibulad, loorberilehed, porgand ning pipra- ja vürtsiterad. Keeda umbes 45 minutit. Samal ajal keeda pehmeks sojahelbed, kurna ja loputa külma veega, sega läbi sojakastme ja natukese pipraga ning jätta kõrvale. Kurna valminud puljong läbi õhukese sõela. Jätta alles porgand, koori ja tükelda see ratasteks ning lao porgandirattad süldivormide põhja koos natukese konservherneste ja sojahelvestega. Lisa süldileemele puljongipulber ja

korralik ports sojakastet. Lase veel korraks keema. Sega väikeses kausikeses agar-agar natukese külma veega ning vala segu kiirelt segades süldipuljongisse. Lase korraks mullitama ja võta pott tulelt. Vala süldisegu ette valmistatud süldivormidesse. Pane vormid külmkappi tahenema. Kannata!

RP Toimetus

Pildi ja retsepti allikas: taimetoit.ee

SISUKORD

2 PEATOIMETUSE VEERG

3 UUS IT-MEES

4 ARVAMUS. IDEOLOOGIA REAAL-JA
LOODUSAINETES

5 ARVAMUS. JÄTKUSUUTLIK MOOD

6-7 ÜLEVAADE. KOREA EKSAMISÜSTEEM

8 VAIMSE TERVISE NURK

9 VASTUS. TRANSPORDIDISKURSUS

10-11 UURIMUS. PÄRLID INSTAGRAMIS

11 TUTVUSTUS. INFOSÕLM

12-13 FILMIARVUSTUSED. PÖFF

14 ERIK J MUUSIKANURK

15 ÜLEVAADE. SÕNAUS

16 EKSPERIMENT. HUSTLE

17 ARVAMUS. MMA PUUR

17 INTERVJU. POKSIMEES REAALIS

18 TEST. ROOMA KEISER

19 TEST. JÕULUD

20 LUULENURK. MEHED

21 NOVELLETT

22 VÄIKE MAJA. JÕULUD

23 KUUKÜSIMUS. MOTIVATSIOON

UUS IT-MEES MAJAS.

INTERVJU ERGO JAANSONIGA

////////////////////

Erki Elbrecht 137A

Sel aastal liitus meie kooliperega uus IT-meis, Ergo Jaanson. Et uued inimesed võõraks ei jääks ja ka kõige keerukamad IT-probleemid lahendatud saaks, käisime temaga rääkimas.

Kuidas te just meie kooli sattusite?

Päris hiljuti, mu esimene tööpäev oligi kaks nädalat enne 1. septembrit. Ma enne töötasin Telias tehnilise toe pool, kuid otsustasin, et see polnud päris minule. Nii et otsustasin, et see töökoht oleks rohkem siuke *hands-on* ehk olen kohapeal ja annan tehnilist toetust. Tulin kohale ja saingi kuidagi palgatud.

Misteid Reaalkooli või töö puhul üllatas?

Ma ei tea, kas midagi otseselt üllatas, sest mul polnud väga mingisuguseid ootusi. Aga ma mäletan, kui mind tööintervjuule kutsuti, siis direktori kabinet tundus kogukas ja massiivne ja väga palju kalli väljanägemisega asju. See oli see moment, kus ma olin natuke nagu vau. Võrreldes väikese Viljandi põhikooliga, kus direktori kabinet oli tibatiilluke... Mäletan, et kui ma õppisin Viljandi põhikoolis, siis üldiselt inimesed minu ümber ei olnud eriti motiveeritud. See oli pisut üllatav näha enda ümber motiveeritud inimesi. Näiteks kui ma kõndisin koridoris, näha tegelikult inimesi õppimas vahetunnis oli vau.

Millised on teie igapäevased ülesanded?

Kõige peamisem ülesanne on nende kolme arvutikapi haldamine ehk mobiilsete arvutiklasside ringi vedamine, korrashoid, laadima panemine, desomine nüüd koroonaga. Ja peale selle on lihtsalt tehniliste probleemide lahendamine, seadmete haldus üle kooli.

Kuidas on koroonat teine laine teie tegevust mõjutanud?

Desomise poole pealt on teine laine kõvasti tunda andnud. Päeva lõpus peab kõik läpakad ja hiired ära desoma, mis võtab aega. Hakkasin seda tegema juba septembri lõpupoole. See annab tunda küll.

Milliste probleemide puhul teie poole pöörduda võib?

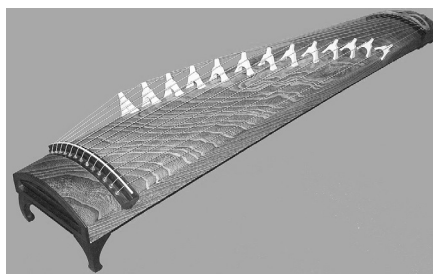
Igasuguse tehnilise probleemi puhul. Kui on probleeme kas nende mobiilsete läpakatega, kooli arvutitega, projektoritega, ükskõik mis tehnikaga koolis. Elektroofikaga eks, kui midagi uputama hakkab, siis oleks targem tõenäoliselt Ove poole pöörduda. Viimasel ajal on siin olnud probleeme nende vatsudega.

Mis on teie lemmikoperatsioonisüsteem?

Ütleme, et Windows 7, aga Linuxi poolt mul eelistust ei ole.

Missugust muusikat te kuulate?

Igasugust. Kuulan rohkem eksperimentaalsemat muusikat: post-rocki, mathrocki. See on nagu rokkmuusika, mis on kombineeritud elektroonilise stiiliga. Üks asi, mida ma olen viimasel ajal kuulnud hästi palju, on traditsiooniline aasia instrument nimega Koto. Põhimõtteliselt nagu harf. Selle kompositsioonid on huvitavad. Sattusin kuulama, oli päris hea.

Koto

Wikipedia

Kuidas te kirjeldaksite ennast kolme sõnaga?

Aaaaa... Küsimused lähevad aina raskemaks. Ma ei tea. Neutraalne, *chill* ja rahulik.

Mis on kõige frustrerivamad asjad, mida õpilased teevad?

Minnes tagasi sinna, et olen võimalikult *chill*, siis ma väga ei lase asjadel ennast frustrerida. Aga, mis teeks mu tööd päeva lõpus kiiremaks, oleks see, et õpilased paneksid oma läpakad *shutdown*'i, mitte *sleep mode*'i. See oleks väga tore.

IT-meis oma kalleima varaga

Personaalkogu

Mis on teie arvates kõige tähtsam puhveti toode?

Ooo, ma ütleks singi-juustu vrapp. See on mu hommikusöök juba vaikselt. Jaa, singi-juustu vrapp.

Kas teil on mõni muu huvitav töö või hobi peale IT?

Mitte eriti. Praegu. Jaa, ma eriti ei tee midagi ausalt öeldes praegu. Ma *chillin*.

Kuidas veedate oma reede õhtud?

Magades. Ma olen ekstreemselt igav inimene ausalt öeldes. Sellepärast ma natuke kartsin selle intervjuu pärast. Ma üldiselt ei ole väga sotsiaalne inimene. Nojaa, ma puhkan. Ma hoian ennast elus. Hoian oma põhilisi elufunktsioone käimas. Mediteerin. Proovin jätkuvalt eksisteerida.

Milline on teie RK-teeninduse söökla lemmiktoit?

No ma tavaliselt võtan päevaprae. Täna oli mingi pikk poiss ja see oli väga väga hea. Aga mul pole õrna aimugi, mis selle roa nimi on. Need täidetud kotletid on päris head. A jaa see külm kaste on väga hea ka.

Kui avastad, et tehnikaseda on katki, siis kindlasti anna IT-mehele teada. Et järgmine inimene sellega jamama ei peaks. Ikka juhtub, ära muretse! 📧

FACTS DO CARE ABOUT YOUR FEELINGS EHK IDEOLOOGIA REAAL-JA LOODUSAINETES

////////////////////

I. Joost 137C

Meie kool on reaalkallakuga gümnaasium. Igaüks, isegi need vähesed hummikad, kes on Reaali justkui ära eksinud, saavad aru teadusliku, faktidele tugineva maailmavaate vajalikkusest. Istudes füüsika-, matemaatika- või bioloogiatunnis, puutume vahetult sellega kokku, oleme kaitstud subjektiivse eest. See kuulub mujale, tundmuste maailma: kirjandusse, muusikasse, kunsti – või kas kuulub?

Eristus faktipõhise, jälgijast mõjutamatu „päris” maailma ja meie endi peas sündinud tunnetusliku sfääri vahel on sügavalt juurdunud selles, kuidas me maailma mõistame. Tugev, loogiline, matemaatiline parem ajupoolkera *versus* loominguline, pehme ja emotsionaalne vasak; mõtted ja tunded, objektiivsus ja subjektiivsus.

Sellisele dualistlikule seisukohale on lihtne jõuda, juba üksnes põhjusel, et eristus kahe üksteist välistava reaalsuse vahel ümbritseb meid igast küljest. Lihtsam on piiritleda maailma mustvalgeks, kui piire ületada ja vastata küsimustele, mis tekivad maailma hallikirjuna mõistes. Samal ajal kui õpime kohtlema „mõtteid” ja „tundeid” üksteisest sõltumatute kontseptsioonidena, hakkame neid ka erinevalt väärtustama. Mõistame objektiivsust ja sellega seostuvat tõelisena, seega ka neutraalse ja külmana – me vaatame seda puutumatuna.

Kuid õppides midagi uut, ei talleta me seda lihtlabaselt nagu moosipurki sahvriiriulil. Me loome seoseid, keerukaid võrgustikke ja suhteid. Me lahterdame, lihtsustame. Teadmised, mida juurde saame, ei jää meelde iseseisvate informatsioonijuppideks. Väita, et

on võimalik analüüsida mingitki osa maailmast ilma sellele oma emotsionaalset tähendust külge määrimata, on lubadus või lootus, et saab lahti öelda inimeseks olemisest. Öeldes „*facts don't care about your feelings*” proovime mõtlemise hetkekski asendada robotliku andmete salvestamisega.

Tõhusaim võte tänapäeva inimese veenmisel isikliku vaate õigsuses on kasutada arve. Ärge mõistke valesti, näited on olulised, kuid kontekstist välja võetuna võib statistikast saada relv. Kerge on öelda „see on lihtsalt fakt, sa ei saa seda muuta”, aga rääkides keerulistest poliitilistest küsimustest, toob seesugune lihtsustus ainult kurja.

19. sajandil oli populaarne teooria, et inimese intelligentsi saab mõõta tema pealuu ruumala järgi. Uurides erinevate rasside koljusid järeldati, et valge inimese keskmine pealuu on umbes täpselt üheksa

„Lihtsam on piiritleda maailma mustvalgeks, kui piire ületada ja vastata küsimustele, mis tekivad maailma hallikirjuna mõistes”

kuuptolli suurem kui mustanahalisel¹, *ipso facto* on kaukaaslaste puhul tegemist targema, ülima rassiga. Sellisest situatsioonist nähtub kõige paremini, kuidas fakt võib subjektiivsega põimuda. Tolle uuringu eesmärk ei olnud kunagi näidata, kuidas ja kui palju inimese skelett rahvusesti erineb, vaid konstateerida, et kaukaaslased on muutumatult ja määratult etem inimrühm. Pealuu on täiuslik näide, sest nii 19. sajandi inimese kui ka meie jaoks on see sümbol – metafoor, samamoodi nagu süda. See on tarkus, identiteet – kolju on kaasasündinud, ja taas: muutmatu.

Kõik see ei ole ometi teadus, vana uuring tabas hoopis inimeste tundeid. Ning tõesti,

on palju mugavam tunda, kui usume, et seda põhjendavad faktid, mitte isiklik eelarvamus.

Võib öelda, et akadeemiline keskkond on väga tundekeha. Üha enam oodatakse õpilaselt mitte terviklikku ja sügavat analüüsi maailmast või iseenda mõistusest, aga praktilisi oskusi. Humanitaarainete aineprogrammid keskenduvad järjest enam haritava ettevalmistusele tööturu jaoks (nt eesti keele või kirjanduse tunnis CV kirjutamine) ning selle arvelt jääb vähemaks aega, mida saaksime pühendada terviklike isiksuste ja eneseteadlike maailmakodanike kasvatamiseks.

Süsteemis, kus õpilastel pole tihedat sidet poliitiliste või ideoloogiliste küsimustega, on vältimatu, et nendega kokku juhtudes ei osata midagi kahtluse alla seada. Samas oleme koolikeskkonnas igapäevases kontaktis täiskasvanutega, kellel on oma väljakujunenud maailmavaated. Teada saades, et pedagoogi väärtushinnangud võivad õpilase enda teadmata teda mõjutada, on esimeseks reaktsiooniks tihtipeale see, et need tuleb tingimata lahutada õpetatavast. Aga nagu nähtub, on see võimatu. Õpetaja jääb siiski inimeseks ning mõtleb samu mõtteid nii klassi ees kui ka kodus.

Nii et, mis me siis teeme? Kas see kõik on lihtsalt jahumine täiesti normaalsete fenomenide kallal ning kultuurimarksistlik üritus hävitada teaduspõhist läänemaailma? Võib-olla ongi, kuid tuleb teadvustada, et peame rohkem keskenduma sellele, kuidas maailmavaatelised küsimused, mis on oma olemuselt puhtalt subjektiivsed, tulevad tihti meile vastu faktiks maskeerituna. Ma loodan siiralt, et jõuame hariduses punkti, kus ei ole enam poliitilist spekulatsiooni peidetud propaganda osas. Kuni selleni, pangem hullu ja ärgem unustagem, et *facts do care about your feelings*.¹²

¹Morton, S. (1839) *Crania Americana, or, A comparative view of the skulls of various aboriginal nations of North and South America*, Philadelphia: J. Dobson, lk 260

MIDA ME EI NÄE, AGA PEAKSIME NÄGEMA

////
Kertu Birgit Anton 136A

Septembris toimunud Disainiööl väisasin Reet Ausi näitust „Kas teksapükstega üldse lastakse taevasse?“, mis tõi minu jaoks väga ilmekalt kokku kaks suurt murekohta: nähtamatud inimesed ja nähtamatu keskkond. Seda nii moetööstuses kui ka laiemas mõttemaailmas.

Mulle teeb muret, kui paljusid inimesi peavoolu teadvuses olemas pole: mitmesuguste lisavajadustega inimesed, kinnipeetavad, üksildased vanad inimesed maapiirkondades. Kes nende inimestega sageli teadlikult kokku ei puutu, ei mõtle igapäevaselt nende käekäigule, heaolule ja murekohtadele. Kuna „nähtamatutel“ inimestel pole sageli võimalusi ega võimekust ise end nähtavaks teha, jäävad nad eemale laudadest, mille taga sünnivad otsused, ja seeläbi võimalustest otsuseid mõjutada.

Lisaks inimestele, kes elavad meile geograafiliselt lähedal, võibolla isegi naabermaas, ei pane me tähele ka inimesi meist kaugemal, kuigi meil on nendega peaaegu elutähtsad ühendused.

Mõelge poest riideid ostes sellele talunikule, kes

kasvatas sinu teksapükste jaoks puuvilla ja kes tappis end hiljem taimekaitsemürki juues, sest ta ei suutnud puuvilla kasvatamisega enda perele piisavalt raha teenida¹. Mõelge sellele põhikooliealisele tüdrukule, kes istub suures ventileerimata saalis kaksteist tundi päevas ja õmbleb suurte poekettide jaoks teksasid. Mõelge sellele töölisele, kes hõõrub teksapükstesse auke ja hingab sisse sinist lendlevat tekstiilitolmu, et me saaksime siinpool maailma kanda enda arvates stiilseid teksasid, mis on juba poest ostes katki. Need inimesed

ei tohiks olla meie jaoks nähtamatud ja ebaolulised. Nad vajavad elamisväärsed ning inimlikke elu- ja töötingimusi täpselt niisama palju nagu meiega.

Lisaks nähtamatutele inimestele näib ka looduskeskkond olevat osaliselt nähtamatu. Me võtame keskkonnast muretult, aga taastame väga valikuliselt. Me ei taju, et terve oma elu tegutseme me ainult ühe planeedi ühtses looduskeskkonnas ning et iga meie tegu mõjutab selle seisukorda.

Teod pole selles kontekstis mitte ainult hoogtöö korras prügi korjamine, vaid ka internetis ostlemine ja käsitööprojektiks materjali valimine. Me unustame, et meie igapäevase kulgemise võimalikkus sõltub paljugi kliimast, liigirikkusest ning mullastiku ja veesüsteemide heaolust.

Seetõttu tundub meile, et keskkonnahoid võibki olla vaid mõne kiiksuga nohiku erahobi, mitte meie kõigi ühine mõõdapääsmatu vastutus.

Enamik uusi riideid – eelkõige kiirmoebrändide

omad – on praegu liiga odavad. Nende hinna sisse ei mahu inimväärne palk talunikule, värvijale, reovee puhastajale, õmblejale, transportijatele, poemüüjale ja kõigile teistele, kes panevad valmimisprotsessile oma käe külge. Lisaks ei sisaldu hinnas tasu, mille eest kompenseerida riiete valmistamisest tingitud keskkonnakahju. Kui riiete ja teiste esemete hinnas kajastuks päriselt nende elutsükli mõju inimestele ja keskkonnale, siis ostaks suur osa meist palju vähem kui praegu ja me kasutaksime olemasolevaid asju hoolikamalt. Hoolimata

Murdosa Uuskasutuskeskuse laos poodidesse jõudmist ootavatest kaupadest.

Erakogu

sellest, et asjade hinnas ei kajastu praegu adekvaatselt nende kasutuseelne ja -järgne elu, ei saa me jätkata tarbimist sama suures mahus, kui oleme harjunud, sest Maa ei jaksa kõigile anda nii palju, kui me nõuame.

Kuidas me küll võiksime saada mõjutada meist tuhandete kilomeetrite kaugusel asuvat looduskeskkonda ja seal elavate inimeste elutingimusi? Kõige lihtsamini oma igapäevaste valikute kaudu. Iga kord, kui ostame mõnest kiirmoekest riideid, edastame ettevõttele oma raha andes sõnumit, et me toetame ebainimlikku tootmisprotsessi, mis vilistab tööliste õigustele ja keskkonna heaolule. Jättes asjad ostmata ettevõtelt, kes tegutseb läbipaistmatult või varjab reostamist rohepesu taha, ning otsustades vastutustundlikuma tootja kasuks, anname signaali, et inimlikult ning keskkonnahoidlikult toodetud asjade järele on nõudlust. Iga poeskäik muudab maailma.

Kust ma tean, millised ettevõtted on inim- ja loodussõbralikud? Infoajastul saab igati uurida internetis tootja tausta. Kui taust tundub kahtlane, siis jäta see ettevõtte oma toetuseta. Tarbijate väikestes kuhjuvates otsustes on kokku väga suur võim. ^R

¹ Eelmisel aastal sooritas Indias enesetapu 10 281 talunikku ehk ligi üks enesetapp iga 50 minuti järel. Nendes andmetes sisalduvad vaid maad omavad talunikud ehk peaaesjalikult mehed, mistõttu hulk enesetappe statistikas ei kajastu. www.downtoearth.org.in/news/agriculture/as-told-to-parliament-september-18-2020-10-281-indian-farmers-died-by-suicide-in-2019-73449

POOLE MILJONI NOORE TULEVIKKU MÄÄRAV TULEPROOV

////////////////////
Mart Marjak 136A

3. detsembri hommik Lõuna-Koreas. Ärid on suletud, lennukid ei tõuse, inimesed kogunevad pühakodadesse palvustele. Kas koroonaviirus? Tegelikult on taas jõudnud kätte päev, mis otsustab sadade tuhandete korea noorte edasise elu – nad sooritavad riiklikku ülikoolide sisseastumiseksamit ehk *suneung*'i.

Suneung kestab õpilase valikutest sõltuvalt kuni üheksa tundi ja koosneb kuuest osast: emakeel, matemaatika, inglise keel, Korea ajalugu (mis on ainsana kohustuslik), „kõrvalained” (ühiskonnaõpetus/loodusteadused/kutseained) ning teine võõrkeel või klassikaline hiina keel. Kõrvalainetest saab õpilane valida kuni kaks, ent kutseained, mille hulgas on ka näiteks okeanograafia, on mõeldud vaid kutsekoolide õpilastele. Enamik õpilasi valib kõik ained, välja arvatud viimase. Eksam pole mingi lapsemäng – välja tuleb selgitada kõige hüljavamad. 1996. aastal oli eksami matemaatika osas ülesanne, mille suutis õigesti lahendada vaid 0.08% õpilastest. Kõige kurikuulsamad on aga inglise keele ülesanded, mille lahendamisel jäävad hätta isegi seda

emakeelena rääkivad haritud inimesed. Test algab lihtsamate vestluslausetega, ent lõppeb pikkade filosoofiliste tekstidega, millesarnastega ei puutu tõenäoliselt kokku ka enamik Ameerika ega Suurbritannia õpilasi. Need aga saavadki eksamil otsustavaks.

ÜLE KIVIDE JA KÄNDUDE

Suneung'i edukas sooritamine on iga Lõuna-Korea õpilase peamine eesmärk – selle tulemus otsustab pea kogu tema edasise elu. Selleks õppimine (või pigem treenimine) algab juba lasteaias, jõudes haripunkti gümnaasiumis. Nii alg- kui ka keskkooliõpilased nühiivad koolipinki 220 päeva aastas (Eestis 175). Gümnaasiste ootab peale 8-9-tunniseid koolipäevi reeglina ka tudeerimine iseseisvalt või mõnes erakoolis, mis võib kesta keskööni. Enamikus koolides kehtib tänaseni ka meie mõistes nõukogulik kodukord – koolivorm on kohustuslik gümnaasiumi lõpuni, küünte värvimine ja liigne meik on keelatud, vahel kästakse õpilastel ka juuksed ühetahuliselt mustaks toonida. Kõik muidugi selleks, et õpilased keskenduksid vaid õppimisele – see on ka paljude lapsevanemate soov, mis on haridussüsteemi hoidnud äärmiselt muutumatuna. Kui eksam peaks luhta minema, mis juhtub keskmiselt ühel

õpilasel viiest, saadavad vanemad tihti oma võsukese militaristliku elukorraldusega tuupimisasutustesse, kus too hakkab uuesti valmistuma järgmise aasta eksamiks – *failure is not an option*. Nendes koolides on asi keeratud viimase vindini – 16-tunnisele koolipäevale lisaks on keelatud mobiiltelefonid, internet ning poiste ja tüdrukute vaheline suhtlemine.

Mõistagi ei suuda iga noor seda kõike üle elada. 9-24-aastaste Lõuna-Korea noorte seas on kõige levinum surma põhjus enesetapp¹, mille põhjuseks on enamasti läbipõlemine või lähedaste ebarealistlikud ootused. Ka pärast eksamite edukat läbimist ei pruugi nooruki kannatustel lõpp olla. 2013. aastal soovis 70% Lõuna-Korea üliõpilastest oma eriala vahetada – valik tehakse valdavalt oma eksamitulemuste ja erialade perspektiivikuse põhjal. Oma huvidest lähtuvalt valis eriala vaid 16% õpilastest.² Miks peame üldse selliseid masendavaid andmeid lugema?

TEE SUNEUNG'I PÜHA STAATUSENI

Konfutsianistlikule ühiskonnale omaselt on Koreas haridust eriliselt väärtustatud juba sajandeid, kuid tänase olukorra täpsemaks mõistmiseks peame hüppama veidi uuemasse aega. 20. sajandi keskel oli 35-aastasest Jaapani okupatsioonist ja Korea sõjast kurnatud Lõuna-Korea mõistagi üsna lootusetus seisus. Maavaradeta, hävinenud infrastruktuuriga ja USA silmis Jaapani varju jäänud riigihakatis oli õigupoolest 1970. aastateni Põhja-Koreast vaesem. Kimide dünastiat õnnistati kivisüsi- ja metallimaardlate ning suurte toetustega vennasriikidelt, mis võimaldas riigil kiiresti industrialiseeruda. 1970. aastateks oli Jaapani majandus tõusnud maailmas suuruselt kolmandaks, Lõuna-Korea oli aga kaugel maas. Rivaalile järele jõudmiseks oli vaja viivitamatult kvalifitseeritud tööjõudu. Lõuna-Korea jaoks osutus Ariadne lõngaks riigi tugev haridussüsteem, millele olid 19. sajandi lõpul suuresti aluse pannud lääne kristlikud misjonärid*. Nii Lõuna-Koread 1980. aastate lõpuni valitsenud autoritaarsed režiimid kui ka lõunakorealased ise mõistsid, et vaesusest pääsemiseks on vaja haritud rahvast, kes oskaks ära kasutada riigile antud väga piiratud võimalusi.

6. So far as you are wholly concentrated on bringing about a certain result, clearly the quicker and easier it is brought about the better. Your resolve to secure a sufficiency of food for yourself and your family will induce you to spend weary days in tilling the ground and tending livestock; but if Nature provided food and meat in abundance ready for the table, you would thank Nature for sparing you much labor and consider yourself so much the better off. An executed purpose, in short, is a transaction in which the time and energy spent on the execution are balanced against the resulting assets, and the ideal case is one in which _____ . Purpose, then, justifies the efforts it exacts only conditionally, by their fruits. [3점]

- ① demand exceeds supply, resulting in greater returns
- ② life becomes fruitful with our endless pursuit of dreams
- ③ the time and energy are limitless and assets are abundant
- ④ Nature does not reward those who do not exert efforts
- ⑤ the former approximates to zero and the latter to infinity

Täida lünk – ülesanne 2010. aasta *suneung*'i inglise keele osas, millele vastas õigesti ca 10% õpilastest. Lõik pärineb Briti filosoof J. L. Stocksilt esseest 'The Limits of Purpose'.

Lõuna-Korea motoklubi liikmed pakkumas abiturientidele eksamiküti.

New York Times

1990. aastateks oli tulemus käes – Lõuna-Koreas oli sündinud majanduslik ime ja maailm hakkas igapäevaselt tarbima Samsungi, LG, Hyundai ja Kia tooteid. Kuigi ei tohi alahinnata ka Lõuna-Korea valitsuste jätkuvalt edukat majanduspoliitikat, oli haridussüsteem kahtlemata olnud tulemuslik – sõjast laastatud pommiaugust on saanud üks maailma arenenumaid ja majanduslikult võimekamaid riike, mille innovatsioonile suudavad konkurents pakkuda vähesed. Generatsioon, mis tõstis riigi puruvaesusest majandusliku õitsenguni, ootas samaväärset edu ka oma järeltulijalt. Nemad omakorda on pannud kõrged ootused praegu koolis käivale põlvkonnale. Kuigi rahvusvahelisel tasandil on lõunakorealased end tõestanud, jätkub tööturul tihe võistlus nende endi vahel – näinud riigi suurfirmade täheleendu, sihivad noored ainult kõrgele. Ja kui mitte, sunnivad ühiskond ja nende lähedased neid seda tegema. Meeletu konkurents tõttu teevad Lõuna-Korea tööandjad oma valikuid tihti vaid hariduse põhjal. Sellest tulenevalt pürgitakse vaid kõige mainekamatesse ülikoolidesse. Nii on mõistagi rebimine tihe ka haridusmaastikul ja head ülikoolid võtavad oma ridadesse vaid parimatest parimad, kus tulebki appi *suneung*.

JÕUPINGUTUS KOGU ÜHISKONNALE

Eksam pole oluline vaid õpilastele ja nende lähedastele. Haridus on siiani olnud riigi edu saladus ja lõunakorealased usuvad, et on seda ka edaspidi. Siin avaldub tugevalt konfutsianistlik kollektivism – üheks päevaks pühendab abiturientidele end terve ühiskond. Eksamipäeva hommikul avatakse hiljem enamik ärisid ja riigiasutusi, et vältida ummikute tekkimist, mille tõttu võiksid õpilased eksamile hilineda. Tänavatel ootavad õpilasi vabatahtlikud, kes viivad nad vajadusel eksamile, seda rolli võib täita ka politsei. Inglise keele eksami kuulamisosa ajal on lennukitel keelatud riigis tõusta ja maanduda, peatatakse ehitustööd ja sõjaväeõppused. Eksaminandide vanemad käivad kirikutes ja templites kõrgematelt jõududelt oma lastele edu palumas. Mõistagi on sel aastal olukord keerulisem ja eksamit, mida sooritas ligi pool miljon õpilast (pea 1% rahvastikust), nähti kui uut võimalikku koroonakollet ja suurt ohtu riigi senisele edule pandeemia ohjeldamises. Siiski ei olnud eksami ära jätmine võimalus – kaalul oli tuhandete õpilaste aastatepikkune töö ja tulevik. Rakendati tavaliseid ennetusmeetmeid nagu klasside

desinfitseerimine ja tuulutamine, maskikohustus ja temperatuuri mõõtmine, eksamile haigusnähtudega tulnud õpilasi ei suunatud aga mitte koju, vaid eraldi klassiruumidesse. 37 koroonapositiivsel abiturientil võimaldati sooritada eksam selleks eraldi määratud haiglaruumides.

Kuigi viimastel aastatel on Lõuna-Koreas tublisti kasvanud ühiskondlik surve haridussüsteemi *suneung*'ist eemale juhtimiseks, toimuvad muutused teosammul. Õpilastel endil pole meeleavaldusteks aega, vanem generatsioon on aga veendunud, et just õppimismaania tõi nad möödunud sajandi vaesusest välja. Ent nüüd, kui Lõuna-Korea on jõukuselt ja arengutasemelt maailma tippude seas, on noortel üha raskem mõista õpilase vaimset arengut pärssiva haridussüsteemi vajalikkust. Ehk on just tänased *suneung*'i sooritajad need, kes tulevikus eksamile riigiametnikena lõpu teevad. Lünka sobib muuseas variant number viis. ¹

* Lõuna-Koreast oli tollal saamas kristluse kants Ida-Aasias, tänaseks on pea kolmandik riigi rahvastikust kristlased.

¹ <http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20200427000687>

² https://koreatimes.co.kr/www/news/opinion/2017/05/162_129151.html

POLE TERVIST VAIMSE TERVISETA

////////////////////////////////////

Kirke Kaur vill!135

Tere, hea lugeja! Kuidas Sul tervis on? Ja siinkohal mõtlen ma just vaimset tervist. Aga sinu lähedastel? Sõbrannal, klassivennal või trennikaaslasel? Vanaemal või isal? Õpetajal või treeneril? Praegu on tervis ilmselt üks aktuaalsemaid teemasid – kui jätta välja pea iganädalased valitsuskriisid – ning õnneks on hakatud selle all rohkem silmas pidama ka vaimset heaolu. Üha rohkem inimesi mõistab, et vaimsed probleemid pole vähem tähtsad kui füüsilised mured ning et vaimse tervise probleeme kannatab rohkem inimesi, kui me arvata oskaks.

Vaimse tervise probleemid on vaikselt, aga järjekindlalt väljumas tabuteemade nimekirjast. Ilmselt seetõttu, et aina enam inimesi puutub nendega isiklikult kokku ning teemast rääkimist normaliseeritakse. Näiteks 2018. aasta seisuga on ainuüksi depressiooni levimus Eestis 5,6% elanikkonnast ehk 75 000 inimest. Sama palju on Pärnus elanikke (Peaasi, 2020)... Usun, et 2020. aasta ei ole statistika langemisele eriti kaasa aidanud. Suvel leidis üle poole täiskasvanutest, et tajub stressi ja ärevust (Tervise Arengu Instituut, 2020). Just koroonakriis on teemale eriti teravalt tähelepanu juhtinud ja toonud välja vaimse tervise abi kättesaadavusega seotud murekohad. Järjest rohkem inimesi vajab abi, kuid abiandjani on täna küllaltki raske jõuda. Õnneks on sellele kitsaskohale riigikogu tasandil teravalt tähelepanu juhtinud Liina Kersna, kelle pingutused selles vallas on väga tänuväärased ning loodetavasti viivad ka soovitud tulemusteni. Loodetavasti olukord paraneb.

Mida saab aga igaüks ise ära teha, et enda ja oma lähedaste tervist hoida (siinkohal pean silmas nii vaimset kui füüsilist tervist, sest inimene on ju ikkagi üks tervik)? Panen kirja mõne mõtte, mis minu arvates (!) on kõige olulisem.

Liiguta end!

Kehaline aktiivsus ja looduses viibimine hoiab sind igapidi vormis.

Ma teen näiteks hommikuti maja või kvartali ümber ringe, et tekiks tunne, et lähen kuhugi, kuigi tegelikult on kool netis. Isegi veidi aitab päeva sisse elada. Soovitan ka proovida!

Kokka, maali, tantsi, meisterda, heegelda, ehita, tee muusikat... Leia mõni meelepärane tegevus, mida naudid ja mis tekitab sinus veidigi parema enesetunde.

Suhtle sõprade ja perega. Helista neile, kui teisiti ei saa. Leia selleks päevas vähemalt 15 minutit.

Ära unusta oma vanavanemaid, kes võivad praegusel ajal end eriti üksikuna tunda. Helista ja hoiu sidet. Lase neil näiteks jutustada lugusid oma elust. Usu mind, väga põnev on!

Vähenda ärevust tekitava meedia tarbimist. Iga uue koroonajuhtumiga kursis olemine ei anna sulle midagi juurde.

Tee ekraanidest pause.

Hoiu unehügieen korras ja maga piisavalt! Uni on tänapäeval nii alaväärtustatud, kuigi see ei tohiks nii olla. Uni ei ole nõrkadele!

Katsu seada fookus

olukordadele, mida sa saad ise kontrollida. Pole mõtet muretseda asjade pärast, mida pole veel juhtunud ja mis tõenäoliselt ka ei juhtu.

Ole mõistev teiste inimeste suhtes oma ümber. Eelkõige õpetajate suhtes, kui Zoomi tund pole nii kvaliteetne, kui seda on tund klassiruumis. Ka neile on olukord täiesti uus ja väljakutsuv ning nad annavad endast parima.

Tunne huvi, kuidas teistel läheb. Vajadusel ole toeks ning kui ise ei oska abi anda, siis pöördu kellegi pädevama poole, näiteks koolipsühholoogi või õpetaja.

Julge ka ise abi küsida! Päriselt ka. Vaimse tervise probleemidega kellegi poole pöördumine on sama, kui läheksid peavalu pärast kooliarsti juurde või seljavalude pärast füsioterapeudi vastuvõtule.

Lõpetuseks teen „reklaami“ meie oma kooli psühholoogidele, Ollele ja Katile, kelle poole tasub esmajoones pöörduda, kui tunned, et üksi läheb keeruliseks. Julgen soovitada isiklikust kogemusest. Ja ei pea ootama viimse piisani karikas, iga mure on oluline. Pole tähtsamaid või vähemtähtsamaid.

Püsige terved ja negatiivsed! :)

Kirke

13

VASTUS EELMISES NUMBRIS ILMUNUD ARTIKLILE „OU, SA TULED RATTAGA KOOLI VÄ?“

Rattad linnas

Fons Heijnsbroek

////////////////////
Kertu Birgit Anton 136A

Peaaegu iga päev, kui olen sel kooliaastal koolimajas käinud, olen sinna saabunud jalgrattal. Erandiks on olnud vaid 20. november, kui maa oli hommikul kaetud lumekruupidega ning mul oli vaja pärast tundide lõppu rongile minna – sel päeval jäi jalgratas koju. Miks ma aga rattaga sõidan ja kas sa võiksid seda ka teha?

Varem oli mu lemmikliiklusvahendiks Tallinnas tramm – üldiselt kiire, mugav ja kättesaadav. Kevadise *lockdown*'i ajal ei sõandanud ma enam ühistransporti kasutada, aga et viiruse leviku taandudes suurenes mu tahtmine aina enam ringi liikuda, siis võtsin aktiivsemasse kasutusse jalgratta. Autot ma ise veel juhtida ei või ja tegelikult ei taha ka. Endalegi üllatuseks avastasin, et jalgratas on tihti ühistranspordist kiirem ning mugavam: saan asuda teele just sel hetkel, kui parasjagu tahan, ning sõita täpselt uksest ukseni.

Jalgrattaga sõitmisel on teiste liikumisviiside ees veel mitu eelist. Esiteks muidugi see ilmselge – saab ühendada meeldiva ja kasuliku ning saada nagu muuseas päeva jooksul kirja natuke füüsilist tegevust. Teiseks on minu arvates jalgrattaga palju mugavam vedada igasugu kotte, kui seda teha ühistranspordis käe otsas. Tõsi, selleks on otstarbekas kinnitada enda pakiraamile mingit sorti pakikandmiskotid, aga see on investeerimine, mis tasub end kuhjaga ära. Kolmandaks vaimne tervis: need igapäevased paarkümmend minutit, mille ma veedan pedaale sõtkudes, ei saa ma end veebiavarustesse uitama unustada. See on minusuguse intensiivse ekraanikasutaja jaoks ainult tervitatav. Lisaks on jalgrattaga sõites oluliselt väiksem tõenäosus nakatuda koroonaviirusesse kui kilukarpi meenutavas bussis ning

see on enam-vähem süsinikuneutraalne liikumisviis – miks mitte seda harrastada?

Sagedase rattakasutamise tulemusena murdsin enda jaoks ka paar müüti, mida ma uskusin varem tõsi olevat. Eesti kliima ei ole jalgrattaga sõitmiseks üldse nii ebamugav, nagu sageli arvatakse: ma võin kahe käe sõrmedel loendada neid hommikuid, kui olen pidanud sel õppeaastal sademeid trotsima. Kuna me oleme viimase 70 aasta jooksul kaotanud ligi kuu aega lumikattega päevi, siis ei saa me enam eriti vinguda ka selle üle, et tänavad oleksid suure osa talvest jäänud.

Tallinnas on täiesti võimalik jalgrattaga igapäevaselt liigelda. See ei võta isegi üle mõistuse palju aega. Jah, rattaga sõitmine saaks olla väga palju mugavam, kui linnas oleks katkematu ja loogiline turvaliste rattateede võrk, äärekivid oleksid madalad, lambipostid ei asuks keset jalgrattateed ja nõnda edasi, aga juba praegu pole rattaga liiklemine tegelikult enamikule võimatu.

Uskuge või mitte, aga Tallinnas on terve posu igapäevaseid rattureid! Ma loendan vahel hobikorras jalgrattureid, keda ma mõne sõidu peal kohtasin (sähkude ning teiste mikroliikurite kasutajad jätan välja, sest neid on loendamiseks liiga palju). Veel oktoobris kohtasin hommikul kooli tulles tüüpiliselt vähemalt 15 ratturit, novembris-detsembris vähem, aga alati sõidab peale minu veel mitu inimest.

Tänu oma rattalembusele olen saanud palju vahvaid kogemusi. Suvel sai Tartust Saadjärve äärde suplema minek või Viljandist Kõppu (sinna Viljandimaa Kõppu) õhtusele kontserdile sõitmine täiesti normaalseks nähtuseks – ma ei teadnud varem, et kakskümmend kilomeetrit jalgrattasõitu ei ole tingimata kontimurdev. Ainult kõndides ja

ühistransporti kasutades oleksid need võimalused jäänud kättesaamatuks. Lisaks meeldivad mulle väga need hommikud, kui saan tõmmata jalga viikidega püksid ning läikivad lakk-kingad ja vändata nii läbi ärkava linna näiteks kooli sünnipäevaaktusele.

Kuidas teha rattasõit enda jaoks mugava(ma)ks?

Katseta koolitee läbi – kas sulle meeldib kihutada Pärnu maantee äärde joonitud rattarajal või veereda rahulikumalt mööda väikseid kõrvaltänavaid? Vaid kogemusega saad selgeks, kummal pool kõnniteel on vähem auke ning millisel ülekäigurajal mõistliku laiusega ohutussaar. Kui need nõksud esimese nädalaga selgeks saavad, kulgeb edasine palju sujuvamalt.

Müts + sall + kindad on *must have*, vähemalt seni, kuni sa pole enda kohta tõestanud vastupidist. Juba sügisel võib ilma kinnasteta sõitmine olla umbes sada korda ebamugavam kui siis, kui sõrmed on tuule ja sademete eest kaitstud. Talvekuudel soovitatakse väga tõmmata kätte korralikud suusakindad (ei, see ei ole veider. Päriselt).

Varusta oma ratas tulede-viledega. Oled ise nähtavam ja teised saavad sinuga paremini arvestada.

Investeeri pagasi vedamise hõlbustamisse. Minu lemmikuteks on saanud kaks mahukat kotti pakiraami küljes, kuhu mahuvad nii kooli-, spordi- kui plakatikott, ning pisike lukuga kott raamil, kus ma hoian sõidu ajal telefoni ja võtmeid (kuni riidetootjad hakkavad naiste riietelemblema kasutatavaid taskuid).

Ma näeksin suurima heameelega edaspidi Reaali rattaparklas veel vähemalt kümnekonda jalgratast peale enda oma, parklas selleks ruumi jagub. Kes on järgmine Reaali püsirattur? **13**

INSTAGRAMI KOLM EBATAVALIST, ENT TÕELIST PÄRLI

////////////////////

Karmen Laur 136B

mitte_tallinn, Taskufeminist ja Õigekirjagurmaan pole harilikud Instagrami suunamudijad, kes proteiinipulbreid ja šampoonipudeleid reklaamivad, vaid tõelised pärlid, kelle postitustel on reaalne mõju. Nende kontod harivad ja avardavad silmaringi, panevad sügavalt ohkama ja üllatunult imestama. Nad on jälgimist väärt.

Kasutajatega tasub tutvuda ka juhul, kui linnaplaneerimine ja ümbritsev keskkond, feminism ega emakeel kirgi ei küta – vastaspoole vaadetega tasub ikka kursis olla ning ehk muutub nägemus ümbritsevastki.

MITTE_TALLINN

Instagramist ja Facebookist leitav kasutaja, kes kõrvutab praeguseid aegunud ja arvutiprogrammiga töödeldud tänapäevaseid versioone Tallinna tänavatest. Konto taga peituv tallinlane on siiani anonüümseks jäänud, kuid tutvustab end kui „Tallinna linnaapea Kõlvart teisest dimensioonist. Sain kiviga vastu pead ja hakkasin Tallinna linna normaalseks muutma”.

mitte_tallinn loob pilditöötlusprogrammiga Tallinna erinevatest rajoonidest nüüdisaegseid kuvandeid, kus on mõeldud enim just inimeste, mitte aga autode huvidele. „Püüan oma kontol näidata, et see kõik ei ole kallis fantaasia, vaid väga lihtsasti saavutatav ning enamasti odavam praegustest autokesksetest lahendustest. /.../ Kõige tähtsam on, et inimesed ise teaksid ja oskaksid nõuda enam kui miinimumi ega lepiks allapoole arvestust jääva linnakeskkonnaga. Eesmärk on viia julgus seda nõuda laiemate massideni,” selgitas mitte_tallinn oma motiive paar kuud tagasi antud intervjuus Müürilehele.

Positused panevad mõtlema, miks on Tallinn endiselt autode, mitte inimeste vajaduste järgi planeeritud, miks napsavad koledad valgustuspostid ja tarbetud torud (mida konto ise nimetab torupornoks) niigi kitsastelt kõnniteedelt veelgi ruumi, miks suunatakse jalgratturid ohtlikele sõidu- või

mitte_tallinn

mitte_tallinna visioon inimsõbralikust Narva mnt-st, kus on küllaldaselt rohelist ning ruumi nii jalakäijatele, jalgratturitele, ühissõidukitele, aga ka autodele

bussiradadele... Mida põhjalikumalt lahendustega tutvuda, seda rohkem tekib küsimusi, mis jäävadki vastuseta.

mitte_tallinn tõestab, et 21. sajandil peaks inimkeskne linn olema normaalsus, mitte privileeg.

Instagram: @mitte_tallinn

Facebook: Mitte_tallinn

Intervjuud ja arvamused: Eesti Ekspress, Eesti Päevaleht, Postimees, Müürileht

TASKUFEMINIST

Instagrami konto Taskufeminist, mida kommunikatsioonijuht Greta Roosaar kasutab hariva platvormina. Taskufeminist on kui taskuteatmik, mis sisaldab elulisi näiteid soolisest diskrimineerimisest ning lühikeses ja kergesti mõistetavas formaadis teavet internatsionaalse feminismi põhitõdedest.

„Feminismi mõistmisega on nagu lugemisoskusega: kui sa oled õppinud lugema, ei saa sa mitte näha silti, mis on sinu ees, ja mitte aru saada, mis seal kirjas on. Sa ei saa kuulata inimeste kogemusi ja mitte näha süsteeme, mis panevad neid nii ütlema või arvama,” ütles Roosaar oktoobris antud intervjuus Feministeeriumile.

Taskufeministi postitustest paljastub, kui tugevalt on igapäevavestlustesse juurdunud stereotüüpsed mõtlemisviisid ja keelelised fraasid. Ta tõstab esile levinud tsitaadi või arvamuse, selgitab selle tagamaid, avaldumisvormi ja kahjustavat mõju.

Näiteks kirjeldab Taskufeminist, et „See oli ainult nali!” ei ole kunagi vabandus vägistamise üle naljatlemiseks, stereotüübid taastoodavad probleeme, mis suruvad lapsed kui ka täiskasvanud

taskufeminist

Taskufeminist kirjutab: „Ebavõrdsus on meie ühiskondlikes süsteemidesse ja kollektiivsesse mõtlemisse nii sisse kodeeritud, et seda tihti alguses ei märkagi.”

naised ja mehed kindlatesse vormidesse, kuid millega kaasnevad nii vaimsed kui füüsilised pinged, jpm. Lisaks toob Taskufeminist välja hulga küsimusi ja hoiakuid, mida ei ole paslik esitada ükskõik mis situatsioonis: „Millal pisiperet on oodata?“, „Vaikimine on nõusolek“, „Aga meil Eestis ei ole ju enam ebavõrdsust!“...

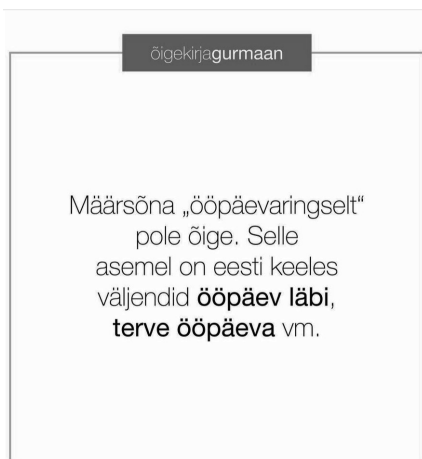
Taskufeminist aitab hädast välja, kui võrdõiguslikkust ja diskrimineerimist puudutavates vaidlustes argumente napib.

Instagram: @taskufeminist

Intervjuud: Feministeerium

õigekirjagurmaan

ÕS ja Keelenõuvakk on normaalsus!

parimate keeletegude hulka ja pälvis rahva lemmiku tiitli.

„Eestisse tagasi jõudes mõtlesin, et kuigi EKI lehel on need soovitused kõik olemas, aga mitte väga „söödaval“ kujul, siis võiks neile soovitudele teises meediumis ja teisel kujul uue hingamise

anda,” selgitas Kert Kask aasta alguses TÜ ühiskonnateaduste instituudile antud intervjuus, et konto loomise mõte tärkas, kui ta vahetussemestrilt kodumaale naasis.

Õigekirjagurmaani postitused aitavad EKI-l eesti keelt ja reegleid laiemalt tutvustada. Näiteks tuletab Õigekirjagurmaan meelde, et sõna ‘asine’ on soovituslik kasutada tähenduses ‘varakas, jõukas’, mitte ‘asjalik’, Nobeli (auhind) on õige hääldada kui [nobeeli], väär on ‘privilegeeritud’, õige aga ‘privilegeeritud’ ning korrektne on kasutada sõna ‘kiirushoidik’, mitte aga ‘püsikiirusehoidja’.

Õigekirjagurmaan muudab täieliku vähikugi gurmaaniks. [®]

Instagram: @oigekirjagurmaan

Intervjuud: Lõuna-Eesti Postimees, TÜ ühiskonnateaduste instituut, Haridus- ja Teadusministeerium

EKI Keelenõuvakk: keeleabi.eki.ee

ÕIGEKIRJAGURMAAN

Instagrami kasutaja, mida haldab äsja ajakirjanduse ja kommunikatsiooni bakalaureuseõppe lõpetanud Kert Kask. Õigekirjagurmaan postitab soovitusi Eesti Keele Instituudi Keelenõuvakast mitte ainult gurmaanidele, vaid kõikidele eesti keelt rääkivatele inimestele. Õigekirjagurmaan valiti 2019. aasta

INFOSÕLM: EESTI ESIMENE VÄLISPOLIITIKALE KESKENDUV TASKUHÄÄLING

////////////////////

Adel Mürsepp 136A

Laura Sofie Tohver GAG

Reaali ja GAG-i gümnaasistid Adel Mürsepp ja Laura Sofie Tohver töid Eesti taskuhäälingute maastikule uustulnuka – välispoliitikale keskenduv „Infosõlm“ rabab nii uuduse, sisu kui külalistega.

Miks me taskuhäälingu tegime?

Natuke nalja pärast, aga palju rohkem siiski seepärast, et välispoliitika on tohutult põnev ja ammendamatu teema, mida on võimalik lõpmatuseni analüüsida. Väideldes väitlusturniiridel samas naiskonnas (muide, kuidas nimetada tiimi, kus on üks meessoost ja kaks naissoost liiget? Sel korral määras enamus kasutatava termini), ei tahtnud välispoliitika teemalised arutelud kuidagi lõppeda ja nii me otsustasimegi neid vestlusi salvestada.

Jumala eest, miks välispoliitika?

Nagu Marko Mikhelson meile ütles, ei ole eesti keeles veel välispoliitilist taskuhäälingut loodud, nii et nüüd leidub lisaks traditsioonilistele raadiosaadetele nagu „Välismääraja“ ka esimene välispoliitika taskuhääling „Infosõlm“. Teiseks on välispoliitika üllatavalt huvitav teema õpilastele. Mõnelt kuulajalt saime tagasisidet, et „lihtsalt nii huvitav on kuulata, kuidas tüdrukud poliitikast räägivad“ – mitte, et see peaks olema põhjus taskuhäälingut kuulata, aga demonstreerib seda, et teema kõnetab mitmel põhjusel.

Aga nagu piinlik ei ole või?

Veidi piinlik on ikka, kui Mikhelsoni intervjuu teha väike viga – näiteks, et USA on juba välja astunud Maailma

Terviseorganisatsioonist (tegelikkuses jäi see ähvarduse tasemele), aga hiljem saame aru, et selliste pisivigade pärast pabistamine on asjatu. Pigem on hirmus istuda riigikogu liikme vastas ja oodata, kas ta nüüd lõpetab kõnelemise (või äkki nüüd?), sest siis peab ju kohe esitama teemakohase küsimuse.

Kust klepsu saab?

Meie ilusa klepsu saab omandada, kontakteerudes Reaali Adeli ja GAG-is Lauraga.

Kuidas Marko Mikhelson teiega nõus oli rääkima?

Lihtne vastus on see, et Laura on sotsiaaliit ja teab kõiki. Novembri lõpu seisuga oleme vestelnud lisaks Mikhelsonile ka Euroopa Parlamendi liikme ja endise välisministri Sven Mikseriga. [®]

PIMEDAD ÖÖD

////////////////////

Hans Robert Kannukene 139B

Eliis Lelov 137A

Paul Nurk 137A

Nagu ka eelneval 23. novembrikuul tervitas ka tänavune november Pimedate Ööde filmifestival suuri ja väikeseid kinosõpru verivärseid linatõuseid kaema – olgu see siis kinosaaalis või virtuaalkino vahendusel kodus. Keset peadpöörivat UT-d, distantisõppepaanikat ja muidu broneeritud vaba aega oli üpris raske leida kahte-kolme tundi niisama maha istumiseks ja filmi vaatamiseks. Selle võrra oli aga saadud elamus parem – isegi kui film oli maadmuristavalt halb, tundusid vähemalt õppimisest eemal veedetud tunnid karge kinosaaali pehmes toolis kui maius raske tööpäeva lõpus.

Õppisime PÖFF-i jooksul, et kinno minnes tuleb kindlasti oodata filmilt halvimat, sest siis saad igal juhul osaks positiivsele kogemusele (või kui mitte seda, siis vähemalt neutraalsele, mis juhtus kahetsusväärselt tihti). Siin on filmid, mis meile meeldisid, ja mis võiksid ka teile meeldida. :)

„KRATT”

Minnes vaatama Rasmus Merivoo uusimat teost, ei olnud minu ootused pärast tutvustuse lugemist väga kõrgel. Selle filmi keskmes oli kõige tavalisem lugu, kus telefonisõltuvuses linnalapsed saadetakse maale vanaema juurde, et nad õpiksid elama „tõelist” elu. Siiski kinost väljudes olid mul peamiselt positiivsed emotsioonid ning ma saan ilma kahtluse varjuta öelda, et „Kratt” suutis mind suuresti üllatada. Juba pikemat aega ei ole Eesti filminduses leidunud filmi, mis oleks osanud nii hästi ühendada musta huumorit õuduse elementidega. Film oli puhta stiiliga, mida suurepärane montaaž suutis kerge huumoriga vaatajateni viia. Siiski oli „Kratt” kohati ebatäiuslik: osa nalju tundusid ropud või labased ning vahel tundus, et näitlejatel on veel palju arenguruumi. Ometigi varjutasid efektid, huumor ja üldiselt kvaliteetne produktsioon need kitsaskohad. Kõige

muu taustal peegeldas film väga hästi Eesti külaelu ning rääkis aktuaalsetest teemadest, mida tavaliselt on väga raske esile tuua filmides, mis ei näi kuigi tõsised.

Arvan, et „Kratt” on väga hea film, mida sõpradega kinno vaatama minna (palun ärge praegu seda tehke) ja mis enamikule vaatajatest kindlasti meeldib.

„Kratt”

„FORTUNA – TÜDRUK JA HIIGLASED”

Seansile minnes ei olnud ma teadlik filmi sisust, aga pärast vaatamist soovitan seda ka teistele. „Fortuna” näitab maailma läbi väikese tüdruku Fortuna silmade, tehes seda kahes osas. Film kõnnib reaalsuse ja kujutelmapiiril ning lugu ise on nagu suur pusle, mida vaataja ise peab kokku panema. „Fortuna” oli visuaalselt imeilus ning meenutas osaliselt Wes Andersoni sümmeetrilist stiili. Fantastiliselt mõjus ka helidisain, mis andis filmi õudusele palju juurde. Kuigi lapsnäitlejad täitsid peamisi rolle, tegid nad seda täiskasvanutega võrdväärsel tasemel ning suutsid oma talendiga „Fortuna” ellu äratada. Nimiosa mängiv Christina Magnotti sai Fortunana erakordselt hästi hakkama, tundudes

„Fortuna – tüdruk ja hiiglased”

KUTSUUVAD KINNO

„Miks mitte sina”

hirmul, ebakindla ja abituna, nagu igaüks oleks looga sarnases olukorras paistnud.

Minu arvamus sellest filmist on väga kõrge ning esmakordsel vaatamisel on väga raske „Fortuna” kohta midagi negatiivset öelda. Kõik oli lihtsalt nii puhta stiiliga tehtud, et ühelgi momendil ei pidanud tundma igavust.

rahuldatus. Kuigi filmi eesmärk pole tingimata rahulolutunde tekitamine – vahest võikski film esitada küsimusi, mis jäävad kripeldama ja panevad mõtlema –, siis „Miks mitte sina” ei tõmmanud vaatajat enda sisse, et midagi öelda või midagi küsida – film jäi selleks pisut liiga kaootiliseks, mõistetamatuks.

„TEISTSUGUNE MAAILM”

Selline näeks välja „Tõde ja õigus”, kui A. H. Tammsaare oleks olnud lesbi. Imeilus linateos, mille õrn pildi- ning helikeel ei jäta külmaks ka kõige stoilisemat kinoskäijat. Film juhatab vaataja läbi vaga, just uude külla kolinud koduperenaise Abigaili emotsionaalse päeviku. Sissekanded muutuvad üha värvikamaks, mida rohkem Abigail veedab aega naabertalu perenaise Talliega, kuid hetkel, mil naised ei saa enam ilma teineteise seltsita elada, juhtub kõige hullem ning neid jäävad lahutama sajad miilid ja südantlõhestav äng. Arvan, et ei ole ühegi filmi jooksul nii palju erinevaid emotsioone tundnud. Film on ajastutruu ning iga väiksemagi detailini läbimõeldud. Isegi kui Ameerika maaelu külmaks jätab, tasub seda filmi vaatama minna, kasvõi imeliste looduskaadrite ja huvitava helilahenduse tõttu.

„Teistsugune maailm”

„MIKS MITTE SINA”

Läksin vaatama filmi homoseksuaalsest noorest mehest, aga selgus, et see oli hoopiski narkosõltlasest, kes hakkas oma kogukonnas taunitud moslemiks. Peategelane Mario üritas toime tulla lähedase sõbra, oma esimese armastatu surmaga põrandaaluses klubis toimunud terrorirünnakus. Film oli väga kirju: segamini jooksid mitmed eri süžeeleiniid, tegevus arenes kiiresti ja ettearvatult, vaheldudes hektiliste tantsustseenidega. Kaasatud oli palju mitmesuguseid tegelasi ning vaatenurki erinevatele teemadele – võte, mida saab kasutada andmaks paremini ja laiemalt edasi käsitletavat probleemi. Paraku ei sidunud filmi lõpp lugu tervikuks, jäi sisse teatav ebamäärasus,

„KEELEPÄÄSTJA”

Globaliseeruv maailm vajab *lingua franca*’t, milleks on praegu paraku inglise keel. Tihenevate keelekontaktide tõttu kipub inglisekeelne sõnavara ja grammatika tungima paljudesse väikekeeltesse, mille hulgas on kindlasti nii filmi fookuses olev mandani kui ka meile armas eesti keel. Dokumentaalfilm tutvustab lingvist Indrek Pargi igapäevaelu Põhja-Dakota preerias, kus ta üritab meeleheitlikult viimaselt mandani keele rääkijalt kõiki teadmisi immutada, enne kui too sureb. Lisaks huvitavale sissepõikele keeleteadlase ellu ning „keelepäästmise” protsessi on filmis kõvasti mõtteainet eesti keele ja selle tuleviku üle. Soovitan filmi kõigile, kes vähegi keeleteaduse vastu huvi tunnevad.

R

„Keelepäästja”

ERIK J-I MUUSIKANURGA JÕULUERI

////////////////////

Erik Joonatan Tepp 137A

Erik Jõevere 137C

Jõuluaeg on täies hoos! Muusikanurga arvates pole kunagi liiga vara (ega ka liiga hilja) üht südantsoojendavat jõululaulu kuulata. Et teil ja teie sõpradel pea valutama ei hakkaks, kuulates Wham!'i pala „Last Christmas” saja viiekümnendat korda, jagame seekord mõnda jõululugu, millest te enne kuulnud pole.

Veidi veider ja veidi kurb, kuid imekaunis Sufjan Stevens – „Christmas Unicorn” (2012)

Sufjan Stevens ei ole tuntuks saanud küll jõululaulude laulmisega, kuid üllatuseks avastasin, et ta on teinud kokku tervelt kümme jõulualbumit, mis on jagatud kahte kompilatsiooni: „Songs For Christmas” (2006) ja „Silver & Gold” (2012). Hiiglaslikust valikust otsustasin selle laulu kasuks, sest ausalt öeldes püüdis teose pealkiri mu pilku. Pärast kuulamist avastasin, et lugu ise on kaunis. Melanhoolselt ja akustiliselt algav laul kasvab ja areneb kauniks elektrooniliseks teoseks, mida Stevens teatavasti imeliselt luua oskab. Pealekauba on laul 12 minutit pikk, nii et ühest loost saab kaunis palju kuulamisaega.

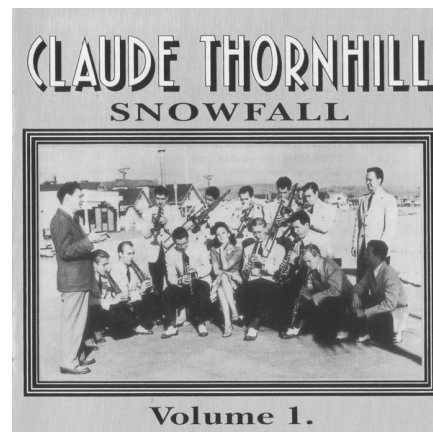
Jõululaul pahale lapsele King Diamond – „No Presents for Christmas” (1988)

Vahel juhtub, et satud kogemata jõuluvana halba nimekirja. Ma UNUSTASIN selle kommipaki taskusse poest väljudes, ma luban! Juba laulu pealkirjast on aru saada, et tegemist on kasvõi väikestviisi satanisti kirjutatud lauluga. Kindel saab olla satanismi mõjus juba siis, kui pärast lühikest ilusat jõululaulupopurriid on kuulda King Diamondi deemonlikku naeru heavy metal kitarri taustal. Kui tunned, et sinu elus pole piisavalt käimapanevaid jõululaule, siis „No Presents for Christmas” on just sulle!

Big-J certified hood classic Run-D.M.C. – „Christmas in Hollis” (1987)

Vaieldamatult kõige parem hip-hopi jõululaul, mis eales tehtud. Jõuluvana rahakotist leiti miljon dollarit ja ema jõuluõhtusöök kõrvetati ära. Ma tõesti ei tea, mida rohkem soovida ühelt jõululaulult. Mine kuula!

Justkui oleksid kaminatule ees, kuum glögi käes Claude Thornhill and His Orchestra – „Snowfall” (1937)

Annab ideaalselt edasi jõulutunnet ja seda just teistmoodi kui klassikaline raadiohitt, mida tuhat korda elus varem kuulanud. Tegemist on rahuliku *jam*'iga ehk selle saatel päris tantsima ei hakka. Parem panna see käima, kui tänaval kõndida, perega aega veeta (väga koguperelik lugu) või kui lund hakkab sadama. Nagu on omapärane paljudele selle ajastu lugudele, siis löökpillide puudus tekitab kergema ja vabama meeleolu. Igal esinduslikul ühiskonnaliikmel peaks oma *playlist*'ist olema paar taolist lugu, mida rahulikus seltskonnas sooja tee ja külma ilma saatel kuulata, sest hoidkem ennast üksluisusest. R

Selleks, et kuulata siia artiklisse Erikute poolt välja valitud jõuluviise ja muud sooja pühademeeloluga muusikat, skänni seda QR-koodi!

////////////////////

Ühenda tänavused parimad uudis(digi)sõnad nende tähendustega!

nutiseadme näppimise käpikud
hackathon
shitposting
hasthag
shortcut
3D-printer
unisex
hübriidõpe
distsantsõpet
chatroom
lõunauinak
tuleval aastal (vastandiks mullu)
emotikon
sensor
lühike sõnavõtt, liftikõne
elektritõukeratas
distsantsõpe
õelaid kommentaare kirjutav inimene
striimima

Sõnavõistluse ava-aastal esitatud ja seejärel laialdaselt kasutusele võetud sõnade hulka kuuluvad näiteks taristu (infrastruktuur), kärgpere (sinu-minu-meie lapsed) ja kestlik (*sustainable*). 'Sõnaus' ise on Wiedemanni eesti-saksa sõnaraamatus tähenduses 'koosolek, arutelu, läbirääkimine; võlumine, nõidumine'.

sõnavõistlusele mh nöha (nohu ja kõha),
aasristmik (mitmetasandiline ristmik),
kõnejuht (moderaator), nuristu (*Internet
of Things* ehk nn asjade internet) ja nuhvel
(*phablet*).

Tähelepanuväärne on, et 2002. aastal kiideti heaks nüüdseks juba rohkesti pruugitud üleilmastumine (globaliseerumine), lõiming ja lõimimine (integratsioon), mestimine (*twinning*) ja vabauhendus (valitsusväline organisatsioon). Juba 1972. aastal võeti tarvitusse kohuke, mida enne kutsuti juustukeseks, taidlema ja eirama.

Seega – uued sõnad kinnistuvad argivestlustesse vaid siis, kui neid pidevalt kasutada. Sõnavara avardamiseks tasub tutvuda tänavuste uudis(digi)sõnadega, mis on leitud Sõnaseaduse sõnastikest või ajakirjandusest. EKI on aastaid kogunud uusi sõnu ühte suurde foorumisse, kus leidub praegu üle 600 kasutajate pakutud sõna – hea koht, kust uusi teadmisi ammutada. Hoidkem ja arendagem oma emakeelt!

naaksona ehk *baasbāg*, jurtla ehk *chaatroom*, kaugepõde tahistamaks distantsopeet, leidlus või taibutalguud ehk *backathon*, napikud ehk nutiseadme näppimise kapiikud, ruumer ehk 3D-printer, saaku ehk elektritõukeratas, tujuk ehk emotikon, voogelma ehk strimiima, digitegedik ehk delaid kommentare kirjutav inimene – rahvahääletus populaaarsetm sõna, luinak ehk lõunauinak, suvaasooline ehk *unisex*, sõnasuts ehk lühike sõnavõrt, lürikõne, tullu ehk tuval aastal (vastandiks nullu), ulaõpe ehk distantsope, õkve või kiritvite ehk *shörtcut*, risupost või sopapostitus ehk *shirting*, tajur ehk sensor, põimõpe ehk hübriidõpe,

EKSPERIMENT: HUSTLE VÕI SURM

HUSTLE – SUURE TOOTLIKKUSEGA SEISUND

////////////////////

Eliis Lelov 137A

Linda Marie Zimmer 137A

Pärast motiveerivate vihikute, T-särkide ning „keha- ja hingevahetuse” müügiga tegeleva (registreerimata) õpilasfirma Get Things Done loomist kippus firma Instagrami konto *explore* lehele ilmuma üha rohkem sisu, mis on mõeldud miljonäriks pürgivatele noortele. Lehed, millel on nimed nagu *the.hustle.life*, *mysteriousmillionaire*, *high.achiever.only* ja *millionaires_tips* propageerivad „*hustle* elustiili”, enesedistsipliini, unikaalsust isiku tasandil ja kalleid autosid. Algul tundusid need lehed übernaljakad ning kohati isegi tottrad. Suur osa elustiilinippidest sisaldas enda isoleerimist sõpradest ning mõni pidas targemaks üldse soojadest inimsuhetest loobumist, mida kuuldes hoiaksid vaimse tervise eksperdid kahe käega peast kinni (vaata Kirke nippe leheküljel 8).

Ajapikku muutus *hustle*-kontode fenomen üha huvitavamaks ning suurest naljast kasvas välja idee nädalaseks eksperimendiks, mille käigus üritasime olla neist kontodest motiveeritud ja seeläbi ka võimalikult produktiivsed. Kuna distantsõppe tume

kuju hakkas end vaikselt ilmutama, pidime algse toimumisaja nädala võrra lähemale tooma. See tähendas pühapäeva õhtul tunni aja jooksul terve nädala planeerimist, isiklike ja ühiste eesmärkide kirjanemist ning järgmiseks päevaks sättimist.

Siin on nimekiri reeglitest, mida me järgisime (üritasime järgida). Võib-olla saad sinagi inspiratsiooni ning pühendad end *hustle*-elustiilile. Võib-olla mitte.

Tee kõik kodutööd ära (jah, ka need, mis on vabatahtlikud).

Veeda pool tundi enne magama minekut (ja peale ärkamist) ekraanideta.

Loe midagi harivat iga päev.

Arenda oma keha.

Näe vaeva oma äri ja eesmärkide nimel.

Ära pane (vaimset ega füüsilist) rämps su oma keha sisse.

Vara magama, vara üles.

Kuidas meil motivatsioonist punnil nädal läks ja mida me sellest õppisime?

Eliis:

Esimesed päevad läksid üsna libedalt, kuid kolmapäeva õhtuks sain aru, et olin reeglite järgimise suhtes liiga range olnud. Sain lõplikult lahti puhvisõltuvusest ning kustutasin ära Snapchati (mille nüüd aeg-ajalt tagasi tõmban ja uuesti ära kustutan). Tõeline *hustle* sisaldab ka enda keha kuulamist. Võtan igast reeglist pisikese killu kaasa – iga päev lugeda ei jaksa ning tihti on hommikul nii kiire, et ekraanivabaks pooltunniks aega napib. Sellest olenemata hindan neid õhtuid, mil olen magamisvalmis enne keskööd ning õnnestub vältida Instagrami *explore* lehele tundideks uudistama jäämist. Lemmikaspekt oli telefoni motiveeriv taustapilt, mille esmaspäeval sisse õnnistasin. Suhtusin *hustle week*’i irooniaga, mis osutuski kõige õigemaks viisiks. Siiski märkan ka pärast eksperimendi möödumist väikeseid positiivseid muutusi igapäevaelus.

Millionaire_process Instagramis

Eliisi motivatsiooni süstiv taustapilt

Linda:

Pean siinkohal olema aus: minu jaoks lõppes *hustle week* juba teisipäeval. Miks nii vara? Sest Jumal ei loonud mind *hustle*’ima.

high.achiever.only Instagramis

Tulevastele miljonäridele mõeldud postitus

high.achiever.only Instagramis

Kaheldava sisuga postitus tulevastele miljonäridele

VÕITLUSSPORDID EHK VÄGIVALD KOOLIS?

////////////////////

Ainar Leedu 138C

Ei. See on lihtsalt võitlussportide rolli kasv Tallinna Reaalkoolis. Kuigi jäime praegu ilma MMA puurist, on ikkagi tähtis rääkida võitluskunstidest, et osataks end kaitsta ning silmaring oleks laiem. Võitlusspordid pole ainult peksmine ja rusikad, vaid palju enamat. Ka REK-i spordikomisjon töötab praegu selle nimel, et saaksime koolis korraldada päeva, mil tullakse võitlusspordidest ja enesekaitsest lähemalt rääkima ning ehk ka natuke demonstreerima.

Iga võitluskunsti taga peitub kultuuriline taust. Mõned kunstid on natuke religioossemad ja kui eluviis, õpetades, kuidas tuleb käituda ja mis on õige. Mitte üheski võitluskunstis ei lubata oma oskusi tänaval kasutada. Võimed tuleb jätta kas trenni ja võistlustele või rakendada ainult hädaolukorras. Mõte pole vägivalda õhutada ning maailma

kurjemaks ja süngemaks teha, hoopis vastupidi. Trenni tehes peaks saama end välja elada ja leidma tasakaalu, et vältida ebastabiilsust sotsiaalsetes olukordades. Tähtis pole arendada ainult füüsilist või vaimset poolt, vaid leida tasakaal keha ja hinge vahel.

Teine osa kultuurist on ka hiiglaslik fännibaas. Idamaades on võitluskunstid olnud populaarsed pikka aega ning juba mitukümmend aastat tagasi hakkasid need laineid lööma ka mujal. Ameerikas tegutsev MMA liiga UFC on kasvanud väga menukaks, sest matšidele eelnevad pressikonverentsid, kus erinäoliste võitlejate suhtumine ja käitumine muutuvad vahel vägagi teravaks.

Lähikontaktalad annavad ka väga hea füüsilise koormuse. Tuleb kasutada kõiki oma keha lihaseid, mitte nagu näiteks jalgpallis, kus peamise tähtsusega on jalad, või pesapallis, kus rõhku pannakse rohkem

kätele ja õlgadele. Lähikontaktalades on vajalik nii viskamine, löömine kui põikamine, sest pidevalt tuleb olla valmis end kiirelt kui ka jõuliselt liigutama. Samas hõlmavad sellised alad ka strateegilist tausta ja mõttetööd, et võitleja end liialt ära ei kurnaks ega jäta seega vastasele head võimalust rünnakuks. Arendada tuleb nii kehtvust kui ka plahvatuslikku ja puhast jõudu.

On arusaadav, et kõigile ei meeldi võitluskunstid. Inimesed ongi erinevad maailmavaadete ja arusaamade poolest. Samas ei tohiks ka mõelda, et selliste alade avastamiseks on liiga hilja. Karta pole ka vaja, võta sõber kaasa ja mine proovi mõnd ala, näiteks judot, *jiu-jitsu*'t, karatet, poksi, taipoksi või MMA-d. Variante on mitmeid, need on vaid mõned populaarsemad. Kui tunned vahel koolis suurt stressi või oled lihtsalt pinges, siis need võitluskunstid on väga head rahustajad. Võib-olla proovides muutub ka mentaliteet ja ellusuhtumine.

13

POKSIMINE – EELIS SÖÖGIVAHETUNNI RIVIS VÕI VÕIMALUS NÄHA MAAILMA?

////////////////////

Mila Laub 139A

Tallinna Reaalkoolis leidub ikka palju häid sportlasi. Üks neist, Joosep Palm 139C (pildil), tegeleb igapäevaselt lisaks koolile ka poksigi ning on seadnud enda eesmärgiks jõuda 2024. aasta olümpiale. Tähelepanu jagamine kooli ja trenni vahel on raske, kuid Joosep usub, et kui tahe on suur, jõuab töökas inimene kõike teha.

Mis on olnud sinu suurimad saavutused ja eesmärgid?

Olen kolmekordne Eesti meister oma kaalus. Eesmärk on võita eesolevad Euroopa meistrivõistlused ning jõuda 2024 olümpiale. Ja muidugi saada Reaalkooli gümnaasiumisse.

Kuidas sa käitud vihase kliendiga?

Ma võtan tema poole ja olen koos temaga vihane.

Millised on sinu halvad harjumused?

Kui ma ostan paki nätsu, siis süüa selle korraga ära, ja muusikat kuulades ma ei keskendu teiste inimeste jutule. Vahel ma olen liiga närviline, näiteks täna (intervjuu tehtud novembris – M.L.) prooviti mind vahetunni ajal kinni võtta, sest ma kõndisin edasi-tagasi.

Mis motiveerib sind rohkem õppima ja töötama?

Teadmine, et varsti saab süüa ning kui hetkel vaeva näen, siis on mul tulevikus kergem. Poksis motiveerib see, et saan näha maailma ning reisida ringi.

Kuidas saad hakkama keerulistes või pingelistes olukordades?

Keskendun sellele asjale ning lihtsalt teen selle ära.

Kas asutuses Tallinna Reaalkool on sulle võrdseid vastaseid kaklusel?

Ei, ei ole, ainult maadlejad võib-olla. Muay

Thai on ka hirmus, aga MMA-ga tegelejaid ma ei karda, jalaga oskan ka lüüa.

Õhtud on juba pimedad ning väike nõuanne enesekaitseks tuleb alati kasuks. **Mis on sinu soovitus, kuidas ennast kaitsta?** Ära lase ründajal endale lähedale tulla. Kui näed, et sa ei suuda enam sõnadega konflikti lahendada, siis löö esimesena. Sihi kurikaela nina või lõuga. 13

TEST: MILLINE VANA-ROOMA KEISER OLED SINA?

////////////////////

Helery Pikk 136C

Reaali Poisi ajaloos on tehtud mitmeid värvikaid küsitlusi, ühtedeks meeldejäavamateks neist on: „Milline muld oled sina?” ja „Milline Moodle'i salasõna oled sina?”. Nagu näha, on kõik aktuaalsed teemad juba minu kolleegide poolt ära napsatud. Niisiis otsustasingi võtta kursi 2000 aasta tagusele Apenniini poolsaarele, et tuua teieni küsitlus „Milline Vana-Rooma keiser oled sina?”

Söökla järjekorras:

S) sind lastakse ette, sest oled kõige ilusam ja andekam;
P) ootad väarikalt järjekorras ja soojendad suhteid oma kaaskonnaga;
Q) sa ei käi sööklas, sest oled kõige ilusam ja andekam;
R) trügid teistest ette, sest oled kõige ilusam ja andekam.

Kuidas sa rahaga ringi käid?

S) võtad võlgu sõpradelt ja puhvilt;
P) kuu lõpuks on kitsas käes, kuid saad hakkama;
Q) raha on otsas kuu esimese reede lõppedes;
R) sa ei mõtle rahast, vaid raha mõtleb sinust.

Sinu perfektne päev on täis:

S) triumviraadi moodustamist;
P) Aleksander Suure fännamist;
Q) kolme provintsi aastasissetuleku jagu toitu;
R) duši all laulmist.

Su lemmiktund on:

S) kirjandus;
P) ajalugu;
Q) keheline;
R) kunst.

Milline neist kõlab enim sinu meele?

S) viid lõpuni Gallia vallutamise;
P) tood 200 aasta pikkuse rahuperioodi Rooma impeeriumi;
Q) plaanid oma hobuse nimetamist senaatoriks;
R) palkad 5000 meest enda esinemistele professionaalseks plaksutajaks.

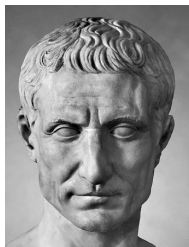
Su suurim hirm on:

S) äike;
P) äike ja populaarsuse kaotamine;
Q) äike ja su ema;
R) äike ja su vanaisa.

Vali oma viimased sõnad:

S) „Ka sina, Brutus?”
P) „Etendus on lõppenud.”
Q) „Ma olen veel elus!”
R) „Milline kunstnik saab minuga hukka!”

Kõige rohkem S-e: oled

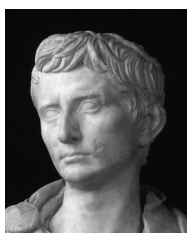

Rome101

Julius Caesar (100 – 44 eKr)

Oled nutikas ja igati teadlik sellest, et Julius Caesar polnud ametlikult keiser, kuid on sellegipoolest siin testis, sest ta on eriline – täpselt nagu sina. Oled otsusekindel ja vapper, teed veel ajalugu! Oled luust ja lihast Kirju kiisu – kogu reaalipere ja Eesti rahvas armastab sind. Sobiksid suurepäraselt REK-i presidendiks, kuid ole ettevaatlik – sinu saavutused jäävad tihti kellelegi jalgu...
10 aasta pärast oled lõbureisil Egiptuses.

Kõige rohkem P-sid: oled

The New York Times

Augustus (63 eKr – 14 pKr)

Rahulik ja kahe jalaga maa peal – oled tõeline eeskuju! Oled seadusekuulekas moraaliünger, kuigi oma privaatsemad tegemised hoiad igaks juhaks enda teada. Nuputamises pole sulle vastast, oled terav ja kaalutletud. Oled viimane inimene, kes haaraks impulsiivselt kassajärjekorra letilt Snickersi. Pealtnäha suur demokraatiafänn,

kuid südames tuline oligarh. Pole hullu! Vähemalt on sul varnast võtta tsirkust ja leiba, mida oma lähikondlastele helde südamega pakkuda.

10 aasta pärast on septembrikuu sinu järgi nimetatud.

Kõige rohkem Q-sid: oled

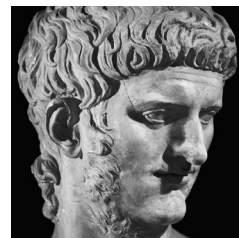
History

Caligula (12pKr – 41)

Sa pole kunagi fännanud heliotsentrist maailmasüsteemi, sest Maa tiirleb ümber sinu. Oled kindel, et põlvned jumalatest. Sinu argipäevad pole eales igavad – iga päev on pidupäev! Sõbrad ütlevad, et oled nupust nikastanud. Sina nii ei arva. Muutlik ja ettearvamatu, sinuga juba igav ei hakka! Oled tõeline *horse-girl*, tunnistad sa seda endale või mitte. Vihkad seadusi ja eelarveid, kuid usu mind, nad vihkavad sind vastu.

10 aasta pärast oled kiiralaenukontoris.

Kõige rohkem R-e: oled

History

Nero (37 pKr – 68)

Ainus, mida endast tähtsamaks pead, on kaunid kunstid. Oled tõeline memmepoeg, kes on harjunud pimesi käske täitma – võimule saades kaotad kergelt pea. Oled veendunud oma andekuses ning oled valmis kogu maailmale tõestama, et oled parim selles, mida teed. Teel sinna ei mõista sa hukka ka sohitegemist, võib öelda, et sa isegi loodad selle efektiivsusele. Sinu moto on: *follow my dreams*.

10 aasta pärast oled kümnendat korda talendisaate eelvoorust **R**

SÜVATEADUSLIK JÕULUTEST

////////////////////////////////////

Eke Tooming 138B

Ellen Roper 138A

See, milliseks inimene muutub distantsooppel, ütleb rohkem kui tuhat tarokaarti. Sellest lähtudes oleme välja töötanud teaduspõhise testi, et soovitada just sulle kõige sobivamaid karantiinseid jõulutegevusi. Head isu!

1. Mis kell distantsooppel ärkad?

- a) 6.30;
- b) 7.59;
- c) 10.00;
- d) 13.02.

2. Mida sa hommikuks sööd?

- a) kaerahelbeputru mustikatega;
- b) külma musta kohvi;
- c) jäätist;
- d) hommikuks?

3. Kuidas koolimeeleolu tekitab?

- a) päriselt töötad :0;
- b) lähed Google Mapsis ümber kooli kõndima;
- c) oled sõpradega kõnes;
- d) keerad radikad välja.

4. Mis lehekülge kõige sagedamini värskendad?

- a) eKooli;
- b) enda eelistatud uudisteportaali;
- c) Reaalpihti;
- d) lülitasid interneti välja, et saaks dinosaurusemängu mängida.

5. Mis on su lemmikosa päevast?

- a) kellelegi ronib videotunnis kass sülle;
- b) südamlikud meilid õpetajatelt;
- c) klassigrupis raske elu üle kurtmine;
- d) uus koroonakordaja.

6. Kuhu vaatad videotunni ajal?

- a) õpetajale otse silma sisse;
- b) sügavale iseenda hinge;
- c) Snäppi;
- d) igatsevalt aknast välja.

7. Aga miks sa kaamerat sisse ei pane?

- a) aga ma panen ju :(;
- b) ei talu iseenda nägu;
- c) magad;
- d) pole veel jõudnud riidessegi panna.

8. Millal lõppeb koolipäev?

- a) päikeseloojanguga;
- b) koolipäev ei lõppe iial;
- c) siis, kui küllalt saab;
- d) siis, kui hing nii ütleb.

9. Kuidas lõõgastud?

- a) soe tee ja kõrsikud;
- b) prokrastineerides;
- c) jõulufilmid <3;
- d) lõikad iseendal juukseid.

10. Mis on viimane asi, mida enne uinumist teed?

- a) loed;
- b) paned kõik 10 äratust hommikuks helisema;
- c) kiire trenn, päeval ei jõudnud :(;
- d) ulud kuud.

Kõige rohkem a-sid:

Distantsoope mõjus sulle tõesti suurepäraselt. Nüüd, vaheajale minnes sul karv lausa läigib, hinded on korras ja kolmas silm avanenud. Sinu lõpmatut energiavaru ja töökust kadestavad kõik. Aga millele seda nüüd rakendada? Soovitame sul minna klassikute teed ja õppida jõululuuletuseks pähe kogu „Kalevipoeg”. Samas on sul endalgi ilmselt viimase paari kuu vaiksemas rütmis mõnigi mõte idanema hakanud. Andeka ja pühendunud inimesena võiksid need valada meelepärasesse kunstivormi, olgu selleks kirjandus (veelgi loomingulisemad jõulusalmid), muusika (tüütid lähikondseid lakkamatu jõululaulude vooga) või kujutav kunst (st kõige ägedamad lumememmed kogu linna peal).

Kõige rohkem b-sid:

Distantsooppele minnes olid lootused suured, see pidi saama sinu elu pöördpunktiks! Ent ilmselt pole sa juba mitu kuud hetkegi päriselt hinge tõmmanud, puhkus ja töö on segunenud talumatuks emulsiooniks. Pole viga! Nüüd, vaheajal – võta üks päev, võta lausa mitu. Kūpseta kringel. Joo kuuma glögi. Ära mitte mõtlegi produktiivne olla! Ja siis... Helista enda tuttavale a-le, rääkige elust ja õnnest. Küsi, kuidas tema hakkama sai, ja ta aitab kindlasti. Mõtle järele ja siis mõtle ette. Seega võta vaheajal aeg maha, lae pisut akusid ja uuel aastal uue hooga.

Kõige rohkem c-sid:

Okei, need jõulud ei tule päris sellised nagu sa võib-olla ette kujutasid. Sõpradega pidu panna ei saa (*või saab :0*). See-eest saad korraldada armsa jõuludisko ainult iseendale just selle muusikaga, mida su kamraadid ei talu. Veedad sel korral ilmselt rohkem aega enda toas, seega näe vaeva, et see iiveldamaajavalt jõuluseks muuta. Tulukeste taustal saad ka esteetilisi pilte klõpsida – ehk leevendavad Insta laigid seda vaikselt ligi hiilivat üksildust. Ja kui ise end lõbustada enam ei oska, siis leia enda sisemine Piret Otsa ja meelita sõbrad õhtusele virtuaalistumisele. Korra võiksid muidugi ka oma hubasest toakesest nina välja pista ja ajusid tuulutada.

Kõige rohkem d-sid

Jõulud on kujunenud omal moel klišeeks, aga sina ju suudad kõik ebatavaliseks muuta. Mine siis! Maali bussipeatuse seinale suurte tähtedega „Häid jõule!”. Kūpseta kaks plaaditait kubistlikke piparkooke. Mine metsa. Ära võta ülejäänud ühiskonnaga paar päeva kontakti. Kui mets on liiga orgaaniline, eksle linnaruumis ja toida ettejuhtuvaid tuvisid. Maali terve toasein jõuluteemaliseks, teades väga hästi, et pead mõne aja pärast selle uuesti üle värvima. Jaga maskivastastele jõulukaarte Irja Lutsari tsitaatidega. Ulata jõuluvanale Coca-Cola asemel Sprite. Aga sa teeksid ju seda niikuinii... **R**

LUULE MEES!

////////////////////////////////////

Ellen Roper 138A

November on meestele pühendatud kuu, mil eriti tugevalt on luubi all meeste vaimne ja füüsiline tervis. Sellest inspireerituna keskendus novembrikuu luulenurk meestele, otsides vastust proosalisele küsimusele – kes see mees selline on? Mõnusat lugemist!

12

Maailmas on palju mehi,
on neid suuri, pisikesi.
Kaksteist neist on raudselt arad,
aga ma ei pane pahaks.

Mine otsi üks neist üles,
anna neile kalli ühes.

- Lyss

Mees
Imekaunis Nobe
Armastamine Kallistamine Suudlemine
Mehed võivad omavahel abielluda!

Aadam
-ÖöÖ

mees - ta on käed su pihal
kui minna lased vihal
ja kõigel maisel
mis olla võib ühel naisel

mees - ta on pilk su huultel
kui unustad hääled
ja kõik raske kantava
mis tulla võib keelama

mees - ta ei ole tegelikult midagi erilist
aga raske on sinisilmist
pilku keerata
ja teeselda
et midagi pole muutunud
-egle tormis

Mees mees

Kui mees on mees
siis kas jalad ees?
Kui mees on vees
siis kas peani sees?

Kui mees on mees
Siis jalad on tal ees
Kui mees on vees
Siis üleni ta sees
-Mees

KARGE HOMMIK

////////////////////////////////////

Paul Nurk 137A

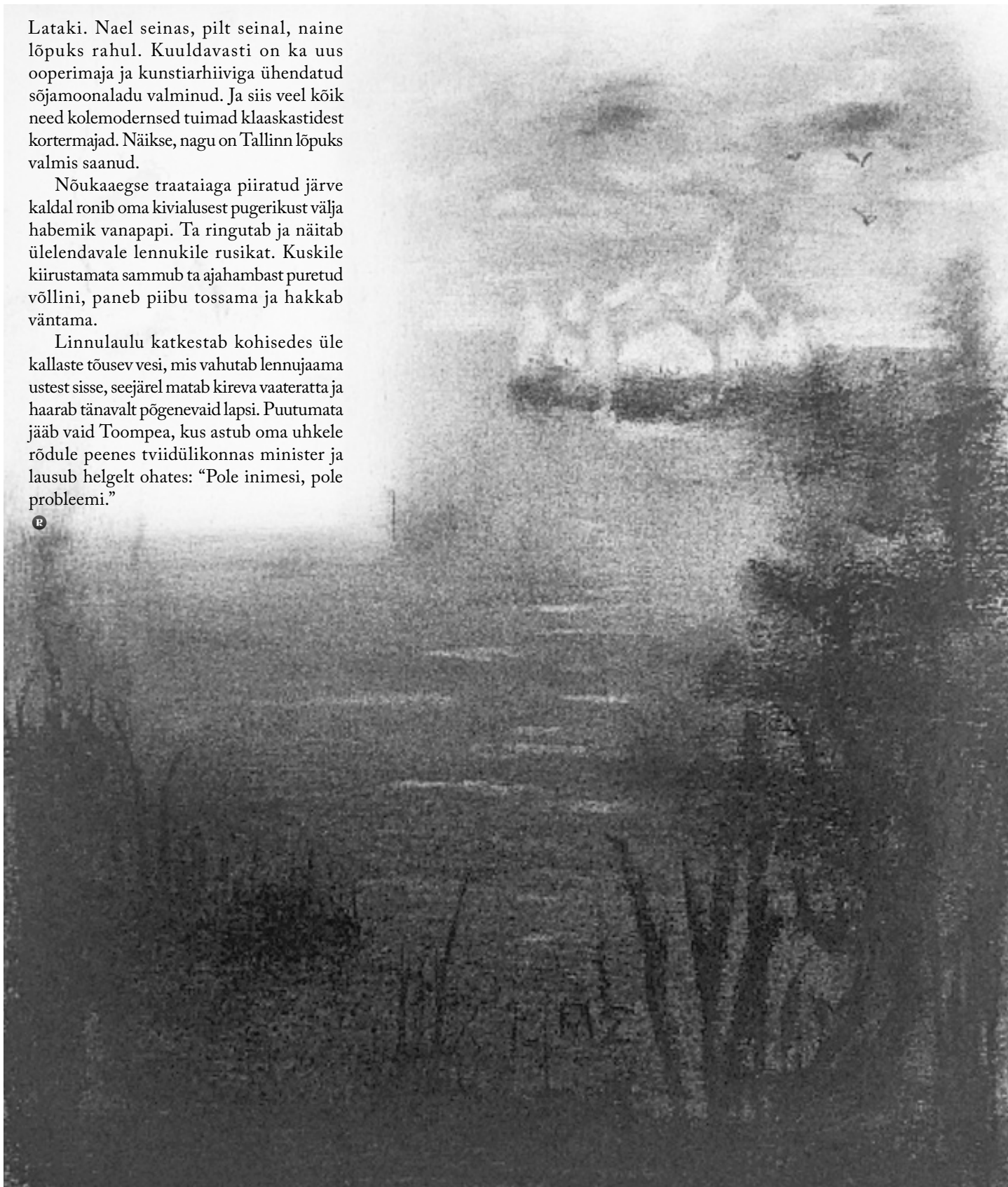
Illustratsioon: Linda Marie Zimmer 137A

Lataki. Nael seinas, pilt seinal, naine lõpuks rahul. Kuuldavasti on ka uus ooperimaja ja kunstiarhiiviga ühendatud sõjamoonaladu valminud. Ja siis veel kõik need kolemodernsed tuimad klaaskastidest kortermajad. Näikse, nagu on Tallinn lõpuks valmis saanud.

Nõukaaegse traataiaga piiratud järve kaldal ronib oma kivialusest pugerikust välja habemik vanapapi. Ta ringutab ja näitab ülelendavale lennukile rusikat. Kuskile kiirustamata sammub ta ajahambast puretud võllini, paneb piibu tossama ja hakkab väntama.

Linnulaulu katkestab kohisedes üle kallaste tõusev vesi, mis vahutab lennujaama uustest sisse, seejärel matab kireva vaateratta ja haarab tänavalt põgenevaid lapsi. Puutumata jääb vaid Toompea, kus astub oma uhkele rõdule peenes tviidülikonnas minister ja lausub helgelt ohtes: "Pole inimesi, pole probleemi."

■

PÄKAPIKUHOOAEG VÄIKESES MAJAS

////////////////////

Birgit Reintam 139A

Tuule Lintrop 139A

Illustratsioon: Uku Lintrop 144B

Käte vahel aurab kuum tassitais glögi, pannil särisevad verivorstid ja kõik, mida ma jõuludeks tahan, oled sina. Jõuluaeg on taas käes ning kuigi piirangud on pühade palet pisut muutnud, ei jää jõulud pidamata. Reaali Poiss jõudis enne kaugõppele suundumist väikesel majal külas käia, et uurida, mida nooremad koolikaaslased jõuludest arvavad.

Mida tähistatakse jõuludega?

Nääre.

Häid pühi.

Miks sulle meeldivad jõulud?

Kingid.

Koolivaheaeg, saab puhata.

Siis saab lumes mängida.

Siis saab sugulaste juurde minna.

Sest jõuluvana toob meile kingitusi.

Tuleb uus aasta.

Kas jõuluvana ja päkapikud on head sõbrad?

Jaaa!

Neil on tööalane sõprussuhe.

Nad on head sõbrad, aga päkapikud kuulavad jõuluvana sõna.

Mis spordialaga tegeleb jõuluvana?

Suusatamine.

Lendamine.

Kergejõustik.

Uisutamine.

Kinkide tassimine.

Mida sa oma päkapikule öelda tahaksid?

Tahaksin paluda, et ta käiks minu juures ikka edasi, isegi kui ma juba suur olen. Mulle lihtsalt nii meeldivad maiustused.

Aitäh!

Mis su nimi on?

Mis on sinu päkapiku nimi?

Minu kodupäkapiku nimi on Pepe. Peet.

Minu päkapiku nimi on Juss ja tal on kaksikvend.

Kui suur on üks keskmine päkapikk?

Kõik näitavad oma kätega erinevaid pikkusi ja on oma päkapiku suuruses vägagi kindlad. Iga lapse päkapikk on tema enda päka pikkune.

Kas sa oled päkapikku näinud?

Kõik kooris koos, välja arvatud üks poiss: Jaa! Muidugi oleme näinud.

Erandlik poiss: Mina küll ei ole. Kui ma oleksin öölaps, siis ma oleksin näinud.

Miks on jõuluvanal pikk habe?

Ta ei taha haigeks jääda – see on tema sall.

Kui vana on jõuluvana?

Ma arvan, et 96.

Jõuluvana on tegelikult hoopis vampiir, sest ta kannab punast, liigub ringi ainult öösiti ja sellepärast elab ka igavesti.

Kindlasti üle saja-aastase.

Äkki 2020?

Milline on üks ideaalne jõulusöök?

Verivorst.

Jah, verivorst!

Piparkoogid on ka head.

Hapukapsas ja kook.

Millest tehakse piparkooke?

Taignast.

Munast, jahust ja suhkrust. Kaneel on see, mis taigna pruuniks teeb.

Glasuur käib kindlasti piparkookide sisse ka.

Maitseks pannakse pipart, münti ja soola.

Muidu piparkoogid magusad ei olekski, alles glasuur teeb nad tegelikult magusaks.

Millest on verivorst tehtud?

Verivorste tehakse verest ja seal sees on mingisugused imelikud pallid.

Lihast.

Tavalisest vorstist.

Lemmikjõululaul?

„Aisakell”.

„Oh kuusepuu”, sest pole jõule ilma puuta.

Vabandust, kas ma kuulsin õigesti, „Pipi Pikksukk”?

Ei, minu lemmik on „Oo, härra pikk-pikk-pikk”.

Kas see aasta tuleb külm talv?

Eeee.. jaa, ikka tuleb.

Ma loodan, et tuleb palju lund.

Minu isa rääkis, et 10 aastat tagasi oli külm talv, seega peab see aasta ka tulema.

Kui palju luuletusi kavatsete jõuluvana jaoks õppida?

Mina küll ei tea.

Soovin kolme kinki, seega õpin ka kolm luuletust. Aga tavaliselt saan lõppkokkuvõttes ikka viis kingitust.

Mida õpetajad jõuludeks soovivad?

Häid lapsi.”

Ilusaid jõule soovivad ka.

Naisõpetajad soovivad kindlasti kõrvarõngaid.

Mis on jõulutunne?

Kui lund sajab ja kodus on piparkoogid ja küünlad.

Kui õues on külm ja olen soojas toas kuuse kõrval ning tunnen kuuselõhna ja verivorstilõhna ja avan kingitusi samal ajal. Kui sa oled rõõmus ja õues on palju lund.

Jõulusoovid?

Uus koolikott.

Ma veel ei tea, mida ma jõuludeks soovin, aga kindlasti ei soovi ma sokke ja raamatuid. Soovin teistele, et nad ei jääks haigeks ja ei tunneks valu.

Soovin kauneid jõule!

KUUKÜSIMUS: ГДЕ MOTIVATSIOON?

////////////////////////////////////

Birget Kõrvel 138B

Käes on aasta pimedaim aeg, mis tundub ka kui motivatsioon-kaob-võluvael-kuud. Kuu küsimustikus palusime jagada saladusi motivatsiooni leidmiseks. Oma abikäe olid nõus ulatama 149 õpilast.

Suur hulk õpilasi püsib motiveeritud tänu puhkusele, olgu selleks siis ajutine vahepeatus nädalavahetuse näol või pikem paus vaheajana. Pingutama panevad ka tulevik ja unistused – kel lühemas plaanis sõrmuse, kel aga gümnaasiumisse või ülikooli saamine. Pikemas perspektiivis kujundavad inimesed ju siiski ise oma elu – igaüks on oma saatuse sepp ja oma õnne valaja!

Mõni tunnistas, et teda õhutab soov häid hindeid saada. Ka õpetajaid toodi motivaatoritena välja, esikohal figureeris

Andres Talts (küsimusele „Mis sind motiveerib?” vastati: „Talts, ma tahaks et ta ei arvaks et ma nii rumal olen” ja „õp. Taltsi uus soeng”).

Nagu puhvetisabas seistes aimata võib, on reaallikad üks maias rahvas. Seda näitas ka küsitlus. Innustajatena tõsteti esile šokolaadi, kohvi, võileibu, jäätist, (šokolaadi)kooki, *bubble tea*’d, konnakomme mustas tees, kaneelisaia valge šokolaadiga ning puhveti moonisaia, „kuna kaneelisaia kvaliteet on viimasel ajal küsitav”.

Veel motiveerib vastanud sport, muusika, raamatud, filmid, valikkursused ja üldse kultuur („Rannamaja”, „Shrek” ja Reaali Poiss). Ka ümbritsevad inimesed (ja loomad) on tähtsad, niisiis tuleb nende

vastu hell olla, neid tunnustada, naeratada ning komplimente nii endale kui teistele jagada. Lisaks soovitati koostada nimekiri kõigest, mis õnnelikuks teeb. Sinna saab lisada ka kõige väiksemaid tähelepanekuid, mis päeva paremaks muudavad.

Suureks kurvastuseks ei leia ligi kümnet vastanut mitte kuskilt motivatsiooni. Loodan, et ka nemad avastavad siit artiklist midagi, mis silma särama lööb.

Seega pinguta tundides maksimaalselt, nii on sul rohkem vaba aega, mil planeerida muhedaid tegevusi (soovituslikult ka lähedastega). Püüa muude vahvate tegevuste kõrvalt ka unele piisavalt aega pühendada. Hoidke 11 (ja motivatsiooni)!

		1		6		4		2
		6			9	3	7	
	4			1	3		6	
2		4						
	1			7			3	
						5		4
	7		6	5			8	
	2	9	8			6		
6		8		3		1		

4		2		1			8	9
5		3	4		8	6		
						1		
			1		3		5	
		4				2		
	7		8		2			
		5						
		7	9		5	8		6
8	3			7		4		5

			7				4	
			6			1		5
4			5	9		3		7
5			8				2	3
		2				4		
3	6				2			9
2		6		3	8			1
1		9			6			
	3				7			

8			1					5
	4	3			5			
7	5	1				3	6	
	6			3			7	2
4	3			6			8	
	7	9				2	1	8
			8			9	5	
5					2			7

OpenSky Sudoku Generator

ÜTLUSED

A. Kell, rääkides lastevanemate arvamusest distantsõppest: „Kui sa oled teinud need lapsed, siis saa nendega hakkama, jumal küll.“

A. Kell: „Taas kord on kõnekeelne sõnavärdjas.“

M. Bluum: „SSS – söök, saun ja seks.“

P. Karu: „Teeme siis selle AIDS-i haigestumise ka ära!“

N. Siniorg: „Mäletate, me õppisime midagi eelmise aasta Šagali kohta?“
Õpilane: „Ei.“

Siniorg: „Mina ka ei mäleta.“

N. Siniorg: „See on nagu reaali vaim.. Kõik teavad, et on pehme *h*, aga keegi ei näe.“

N. Siniorg: „Kõik keeled lähevad sassi. Peab juba tugevamad rohud võtma.“

M. Saar: „Kui teised hakkavad pille häälestama, on Karul juba aasta lõpuni arvutid ära broneeritud.“

N. Siniorg: „Aga vaidleme *на русском языке*, nii et väga palju te vaielda ei saa.“

A. Daniel: „*I think my cup of tea is coffee.*“

M. Saar: „Ma olen teile pudeli õlut võlgu.“

REAALI POISS HIMUSTAB
ÕPETAJATE ÜTLUSI. PALUN
TOOGA KÕIK VÄHEGI
VAIMUKAD SÕNAVÕTUD
MEIE 4. KORRUSE
POSTKASTI VÕI KIRJUTAGE
SIIA:

				9			2	5
		2	7			8		4
9	5		8					
			3	1	7	4		
	3						1	
		6	9	2	5			
				9		8	7	
3		1			6	2		
6	9			7				

	2	8				9		
					7	2		
	9		8	2		7		
1			6			4		
8	3		9		1		7	5
		9			8			2
		7		1	9		2	
		3	7					
		1				8	6	

4	9		1					3
5		8			7			4
			3				8	
7	1			8		2		
			7		4			
		5		1			9	7
	7				6			
6			9			3		1
3					1		6	8

	4			2		1		
		8		4		3		7
3			8					4
5		9		3	8			
		7		9		5		
			7	6		8		2
4					9			3
9		3		8		2		
		2		5			4	

OpenSky Sudoku Generator

PALJU ÕNNE!

Erkki Otsmann 01.12

Reet Libe 02.12

Reet Varik 02.12

Anu Kell 13.12

Maarja Kell 23.12

Kaie Matt 23.12

Jeesus Naatsaretist 25.12

Egle Pihlap 13.01

Madis Somelar 17.01

Katrin Parve 19.01

Rait Eslon 20.01

Jane Kristi-Ruben 25.01

Peatoimetus

Linda Marie Zimmer 137A

Eliis Lelov 137A

Paul Nurk 137A

I. Joost 137C

Kujundus

Joosep Viik vil!132

Susanna Mett vil!134

Küljendus

Paul Nurk 137A

Toimetus

Kertu Birgit Anton 136A

Karmen Laur 136B

Helery Pikk 136C

Liisi Puura 137A

Erik Joonatan Tepp 137A

Erik Jõevere 137C

Gerdo German 137C

Ellen Roper 138A

Eke Tooming 138B

Katriin Kalle 138C

Hans Robert Kannukene 139B

Keeletoimetus

Karmen Laur 136B

Toimetuse nõuandja

Mirja Bluum

Aitäh

Ergo Jaanson, Kirke Kaur

vil!135, Mart Marjak 136A, Adel

Müürsepp 136A, Erki Elbrecht

137A, Laura Sofie Tohver GAG,

Birget Kõrvel 138B, Ainar

Leedu 138C, Mila Laub 139A,

Joosep Palm 139C, Birgit

Reintam 139A, Tuule Lintrop

139A, Uku Lintrop 144B

Kaanefoto

Paul Nurk 137A

Lehe nr

175